

SESSİZLİK

ÇAĞDAŞ

14

SANAT

HAZİRAN

JUNE

+cappadox

9

CONTEMPORARY

TEMMUZ

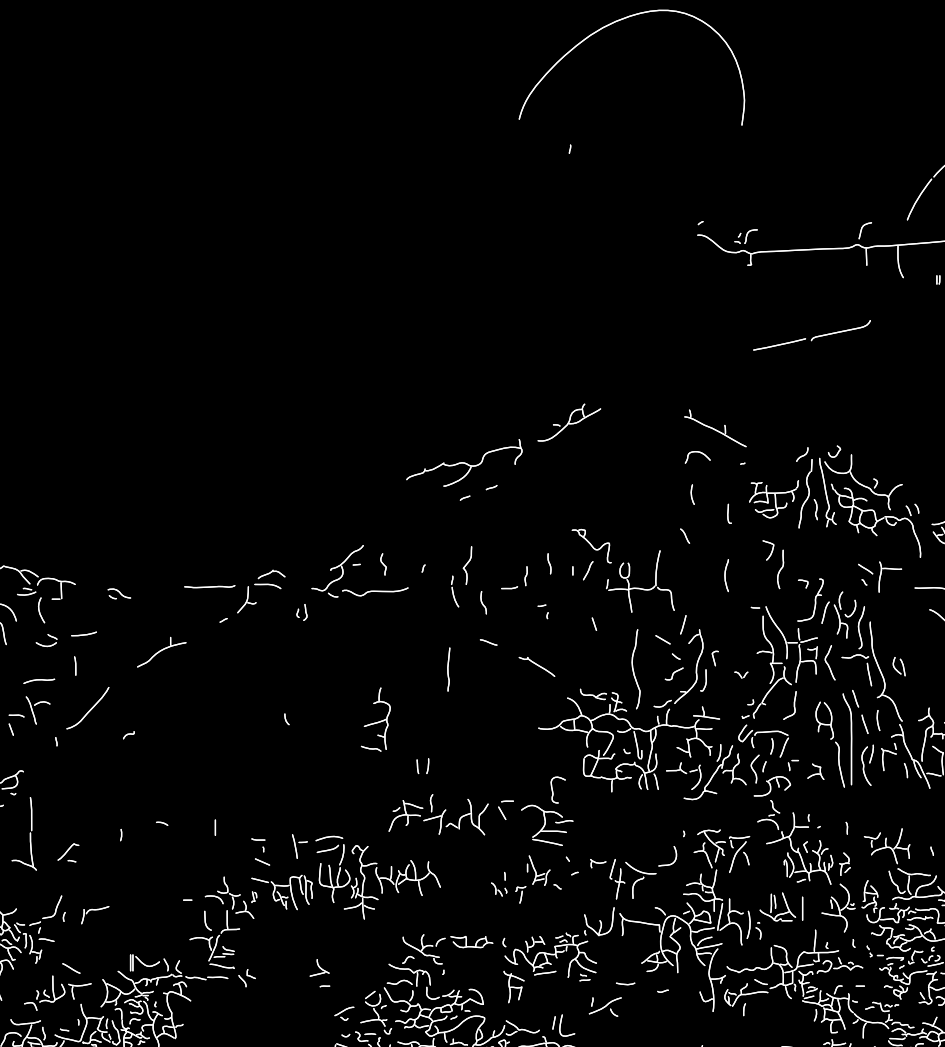
JULY

SILENCE

ART

CAPPADOX
ÇAĞDAŞ
SANAT
PROGRAMI
SESSİZLİK

14 HAZİRAN –
9 TEMMUZ
ORTAHİSAR
KAPADOKYA

14 JUNE –
9 JULY
ORTAHISAR
CAPPADOCIA

CAPPADOX
CONTEMPORARY
ART
PROGRAMME
SILENCE

— CAPPADOX

2018

İÇİNDEKİLER

6	18	34
SESSİZLİK	AYDAN	RAAAF
SILENCE	MURTEZAOĞLU	(RIETVELD
	&	ARCHITECTURE
10	BÜLENT	ART
SERĞİ ROTASI	ŞANGAR	AFFORDANCES)
EXHIBITION		
PROMENADE	22	38
	CANSU	BABİ
12	ÇAKAR	BADALOV
ORTAHİSAR		
&	26	42
BALKANDERESİ	İNCİ	HAIG
VADİSİ/VALLEY	EVİNER	AIVAZIAN

4

30

BETTINA
HUTSCHEK

48

SARKİS

52

CHAPUISAT
KARDEŞLER
THE
CHAPUISAT
BROTHERS

56

ROSSELLA

BISCOTTI

60

ERKAN

ÖZGEN

64

ALİ

KAZMA

68

HALE

TENGER

72

SUSAN

PHILIPPSZ

76

ETKİNLİKLER

EVENTS

78

MÜŞTEREK

TATLAR

—

COMMON

TASTES

EZGİ TUNCER &

HELPING HANDS

(TÜRKİYE /

TURKEY)

80

JEOLJİ GEZİSİ

—

GEOLOGY TOUR

81

FLORA

YÜRÜYÜŞÜ

FLORA WALK

83

YAN

ETKİNLİK

KAPADOKYA

SANAT

İNSİYATİFİ

—

COLLATERAL

EVENT

CAPPADOCIA

ART

INITIATIVE

84

PERFORMANS

PROGRAMI

PERFORMANCE

PROGRAM

CONTENTS

5

CAPPADOX

2018

SESSİZLİK

Kelimelerin gücünü kaybettiği "hakikat-sonrası" bu dönemde, sessizlik hangi anlamları barındırabilir?

Sessizlik bir ruh hali midir? Yoksa fikir değişikliği mi?

Veya, seslerle dolu bir dünyada sükunet ya da huzur arayışı mı? Bir kaçış mı?

Daha derin içgörülere bir davet midir? Dilin ve anlamın sınırlarında, dünyayı temelden anlayabilmek için bir farkındalığa mı teşvik eder?

Korku mudur? Baskıdan mı kaynaklanır?

Sessizlik bir müdahale midir, bir kırılma mı, yoksa duraksama mıdır? Türkçe'de bu kelime "sessiz" diye okunur. Gerçekten mutlak sessiz bir ortamı deneyimlemek mümkün müdür?

Genelde, rastgele çevresel sesleri tasvir etmek için kullanılan sessizlik, pek çok farklı ve zıt çağrışımlar ve mecazi anlamlar içerir. Bir iletişim biçimi ve özel bir ifade tarzıdır. Sessizlik onaylama anlamına da gelebilir, itiraz da olabilir. Keder de ifade edebilir, dehşet, utanç veya öfke de; aynı zamanda da, kabul, saygı, samimiyet ve neşeye de gönderme yapar. Veya

şunlar da olabilir:
"... derin bir depresyonun uyuşmuşluk halidir; konuşmada nezaketi esirgemektir; ağır işkence altında, yoldaşlarının isimlerini vermeyi reddeden siyasi mahkumun cesur sessizliğidir; polis devletinde sürekli göz hapsinde yaşamak zorunda olan vatandaşların temkinli sessizliğidir; ürkekliğin sessizliğidir; derin düşüncelere dalanların sessizliğidir; ibadet edenlerin sessizliğidir..."¹

Sessizliğin mutlak olmadığını düşünen John Cage, "Boş uzam veya boş zaman diye bir şey yoktur. Her zaman görülecek ve duyulacak bir şeyler vardır," der.²

Cage, rastlantısal müziğinde zamansallığı inşa ederken sessizliği tam da merkeze oturtur. Bu yaklaşımını, 1952'de çığır açan performans 4'33" (4 dakika 33 saniye) ile radikal bir noktaya taşır. Dinleyiciler, "mutlak sessizlik içinde konser salonunda oturmuş Cage'in yeni bestesinin dünya prömiyerini beklerlerken, çıkardıkları istemsiz sesler bestenin kendisini oluşturur. Sessizlik, genellikle, bir performansın başını veya sonunu belirler, ancak 4'33" 'de, performansın

In our "post-truth" era when words have lost their weight, what potential meanings does silence carry?

Is silence a state of mind?
Or a change of mind?

Is it a desire for tranquility or peace of mind in a world infused with noise? Is it an escape?

Is it an invitation to deeper insight? Does it foster an engaged awareness to reach a fundamental understanding of the world at the limits of language and meaning?

Is it fear? Or oppression?

Does silence act as a disruption, a break off or a pause? In Turkish, it reads as "sound-less." But, is it possible to experience a literally pure, soundless environment?

Mostly used to describe random ambient sounds, silence has myriads of diverging and contrasting connotations, proposing multitudes of metaphorical meanings. It can be a form of communication, a particular type of utterance. Silence can indicate an approval or disapproval; it can express grief, horror, shame, anger, and also acceptance, respect, intimacy, joy. It can be:

"... the benumbed silence of a deep depression; withholding the kindness of speech; the heroic silence of the political prisoner, who refuses to surrender the names of his comrades even under extremes of torture; the guarded silence of citizens who must endure constant surveillance under the rule of police state; the silence of timidity; the silence of rapt attention; the silence of prayer..."

"There is no such thing as an empty space or an empty time. There is always something to see, something to hear," says John Cage, for whom silence was never absolute.

Cage placed silence at the heart of his chance operations in constructing temporality in his aleatory music. He radicalized his approach in 1952 with his groundbreaking 4'33" performance. On the day of its premiere the audience sat in "pure silence," awaiting his newest composition. The environmental sounds that were made while sitting and waiting became the piece; usually, silence marks the beginning or the end of a performance, however, in 4'33" silence is the performance. Pointing to unintentional and unnotated sounds, 4'33" calls

kendisidir. Notasız ve çevresel seslere işaret eden 4'33", çevremizle (ve de kendimizle) ilgili bilinçli bir farkındalığa çağırır.

Aklın kıyısında ortaya çıkan sessizlik, bir yokluğun varlığına da işaret edebilir, söylenemeyene veya temsil edilemeye de.

Yahudi Soykırımı'ndan sonra, "Auschwitz'den sonra şiir yazmak barbarlıktır,"³ diyen Alman düşünür Theodore W. Adorno, aynı zamanda da, "İzdirabın sesini duyurmak her hakikatin önkoşuludur" der. Adorno için sessizlik, tarihte bir kırılmayı imlerken, aynı zamanda da insanın gerçeği söyleme dürtüsünü baskılayan bir duruma da işaret eder. Benzer biçimde Michel Foucault da, sessiz kalma eyleminin kendisinin baskı içerdiğini öne sürer.⁴ Öte yandan, Susan Sontag ise, medya hakimiyetindeki kültüre atıfla, dilin itibarı düşerken, sessizliğinin yükseldiğini belirtir.⁵

Peki, o zaman, sessizlik nedir? Nasıl düşünülebilir?

Olağanüstü jeolojik yapısı ve çok katmanlı tarihi ile Kapadokya oldukça yoğun bir yer. **Cappadox 2018** bizi, bu benzersiz coğrafyanın ortasında, sessizliği dinlemeye davet ediyor.

1 DAVID MICHAEL KLEINBERG-LEVIN, BEFORE THE VOICE OF REASON: ECHOES OF RESPONSIBILITY IN MERLEAU-PONTY'S ECOLOGY AND LEVINAS' ETHICS, SUNY PRESS, 2008, S.100

2 JOHN CAGE, SILENCE, WESLEYAN UNIVERSITY PRESS, 1961, S.8

3 STEVEN L BINDEMAN, SILENCE IN PHILOSOPHY, LITERATURE, AND ART, KONINKLIJKE BRILL NV, LEIDEN, 2017 SS.130-131

4 A.G.E. S.130

5 A.G.E. S.22

- 1 DAVID MICHAEL
KLEINBERG-LEVIN,
BEFORE THE VOICE OF
REASON: ECHOES OF
RESPONSIBILITY IN
MERLEAU-PONTY'S
ECOLOGY AND LEVINAS'
ETHICS, SUNY PRESS,
2008, PG.100
- 2 JOHN CAGE, SILENCE,
WESLEYAN UNIVERSITY
PRESS, 1961, PG.8
- 3 STEVEN L BINDEMAN,
SILENCE IN PHILOSOPHY,
LITERATURE, AND ART,
KONINKLIJKE BRILL NV,
LEIDEN, 2017 PG.130-131
- 4 IBID S.130
- 5 IBID S.22

for a conscious awareness
of what is happening around
us / to us.

Appearing at the edge of
the reason, silence can
indicate the presence of an
absence, the unsayable or
the unrepresentable.

Theodore W Adorno wrote
after the Holocaust that, "to
write poetry after Auschwitz
is barbaric;" while he also
wrote, "the need to lend
a voice to suffering is the
condition of all truth." For
Adorno, silence can mark
the rupture in history /
time, and conversely, it
may denote the repression
of a human's primordial
impulse toward voicing
the truth. Likewise, Michel
Foucault considers the act
of keeping silent as a matter
of oppression. On the other
hand, Susan Sontag says
that when, "the prestige
of language falls, that of
silence rises," in reference
to media-dominated culture.

9

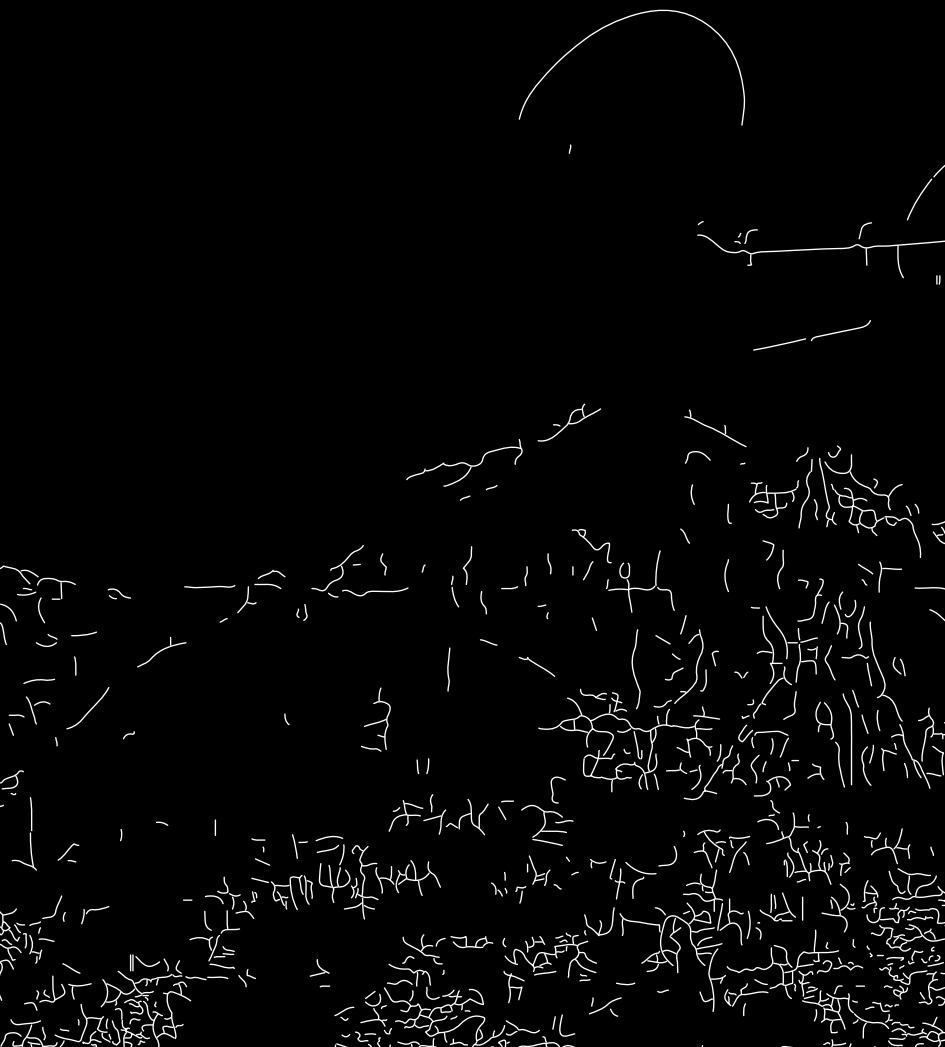
So, then, what is silence?

With its extraordinary
geological formation
and multilayered history,
Cappadocia is an
exceptionally laden place.

Cappadox 2018 is an
invitation to experience
what the silence may tell us
in the midst of this unique
geography.

**CAPPADOX
2018**

SERGI
ROTASI

EXHIBITION

PROMENADE

**ORTAHİSAR
VE
BALKANDERESİ
VADİSİ**

**ORTAHISAR
AND
BALKANDERESI
VALLEY**

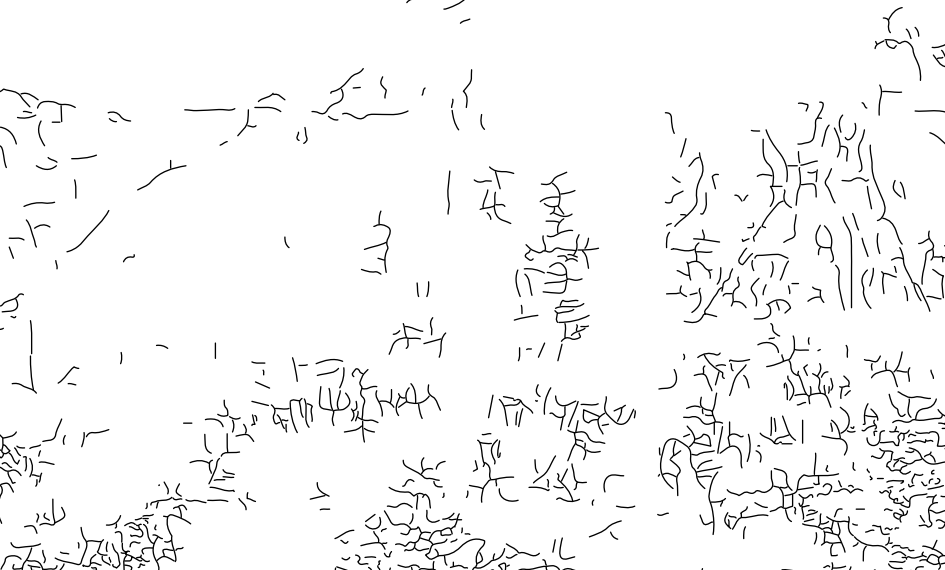

ORTAHİSAR
VE
BALKANDERESİ
VADİSİ

Cappadox Çağdaş Sanat Programı her yıl, Kapadokya'nın farklı köy, kasaba, ilçe ve vadilerine odaklanmaktadır. Böylece, bir yandan bu coğrafyanın çok katmanlı tarihini ve mekansal imkânlarını araştırırken, diğer yandan da, festivali yerel halkla ve fiziki çevreyle bütünleştiren küratöryel vizyonunu yansıtır. 2018'de Çağdaş Sanat Programı'nın merkezi olarak Ortahisar seçildi. Uçhisar ve Ürgüp'ün arasında ortada konumlanan Ortahisar, adını bölgedeki en büyük ve yüksek peribacası olarak çevresini belirleyen Ortahisar Kalesi'nden alır. Kasabanın tarihi 1000 yıl öncesine dayanır. Dar Balkanderesi Vadisi'yle tanınan Ortahisar, doğal soğutma ve muhafaza

imkânı sağlayan çok sayıda derin mağaraları nedeniyle Orta Anadolu'nun turuncgil ve patates deposu olarak da bilinir.

Ortahisar ile Balkanderesi Vadisi, meydana vadiye inen yolla sıradışı bir şekilde birbirine yaklaşıyor ve bu dar ve uzun vadi boyunca yürüyüş yapma fikrine ilham vererek bir rota sunuyor. Yalnızca köyün "kentsel" yerleşimi ile kırsal alanı arasındaki bağlantıya değil, vadiye bir zamanlar canlı olan yaşama, bu yaşamın bugününe ve geleceğine işaret ediyor. Sanatçıların şiirsel müdahaleleri aracılığıyla, sessizliğe bürünmüş olan bu yere ses vermeyi umuyoruz.

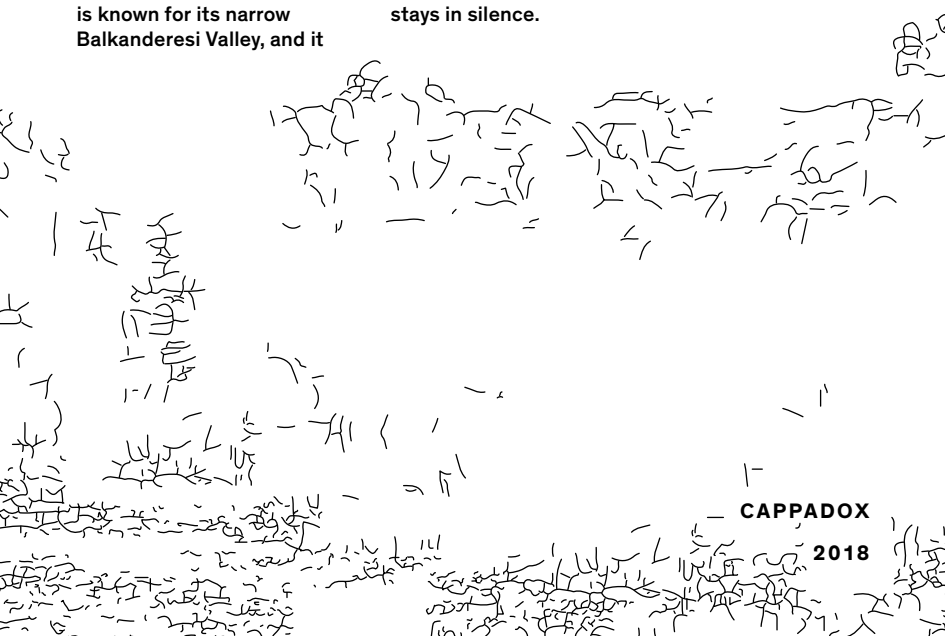
**ORTAHISAR
AND
BALKANDERESI
VALLEY**

Every year Cappadox's Contemporary Art Programme focuses on different villages, towns and valleys of the Cappadocia region - reflecting the curatorial vision to embed the festival and its art programme into the local communities and environment. In 2018, Ortahisar, located between Uçhisar and Ürgüp, will be the center of the Contemporary Art Programme. The town, whose history dates back a thousand years, takes its name from the fairy chimney fortress, Ortahisar Castle, which is the biggest and tallest fairy chimney in the region, dominating the landscape. Ortahisar is known for its narrow Balkanderesi Valley, and it

is considered as the citrus fruits and potato storage anchor of Central Anatolia because of its many deep caves that grant natural cooling and preservation.

The proximity and unusual link between the town and the valley inspired the idea of creating a promenade starting from the square going down to the valley, highlighting the junction between the "urban" settlement and rural area of the town but more significantly, the life once alive in this valley, its present configurations and its future as well. Through poetic interventions by the artists, we aim to give voice to this particular land which stays in silence.

15

CAPPADOX

2018

SÖĞÜTALTI ÇAY BAHÇESİ 1

AYDAN MURTEZAOĞLU &
BÜLENT ŞANGAR

İLK RÜŞTİYE VE ESKİ 2

ORTAHİSAR KÜTÜPHANESİ
AYDAN MURTEZAOĞLU &
BÜLENT ŞANGAR

DÜKKAN 3

CANSU ÇAKAR

ORTAHİSAR KALESİ 4

KAPADOKYA SANAT İNİŞİYATİFİ

HÜSEYİN GALİP EFENDİ 5

HALK KÜTÜPHANESİ
İNCİ EVİNER

VADİ GİRİŞİ 6

BETTİNA HUTSCHEK
RAAAF
HAIG AIVAZIAN

VADİ GİRİŞİ (YAMAÇ) 7

RAAAF

BAHÇE 8

BABİ BADALOV

PATATES DEPOSU 1 9

HAIG AIVAZIAN

PATATES DEPOSU 2 10

RAAAF

GÜVERCİNLİKİLİ KİLİSE 11

SARKİS

RESİMLİ KİLİSE 12

BETTİNA HUTSCHEK

TERAS 13

CHAPUISAT KARDEŞLER

VADİ (ZEMİN) 14

ROSSELLA BISCOTTI

MAĞARA 15

ERKAN ÖZGEN

MAĞARA (TABAKHANE) 16

ALİ KAZMA

VADİ (AÇIK ALAN) 17

HALE TENGHER

SAVAK TÜNELİ 18

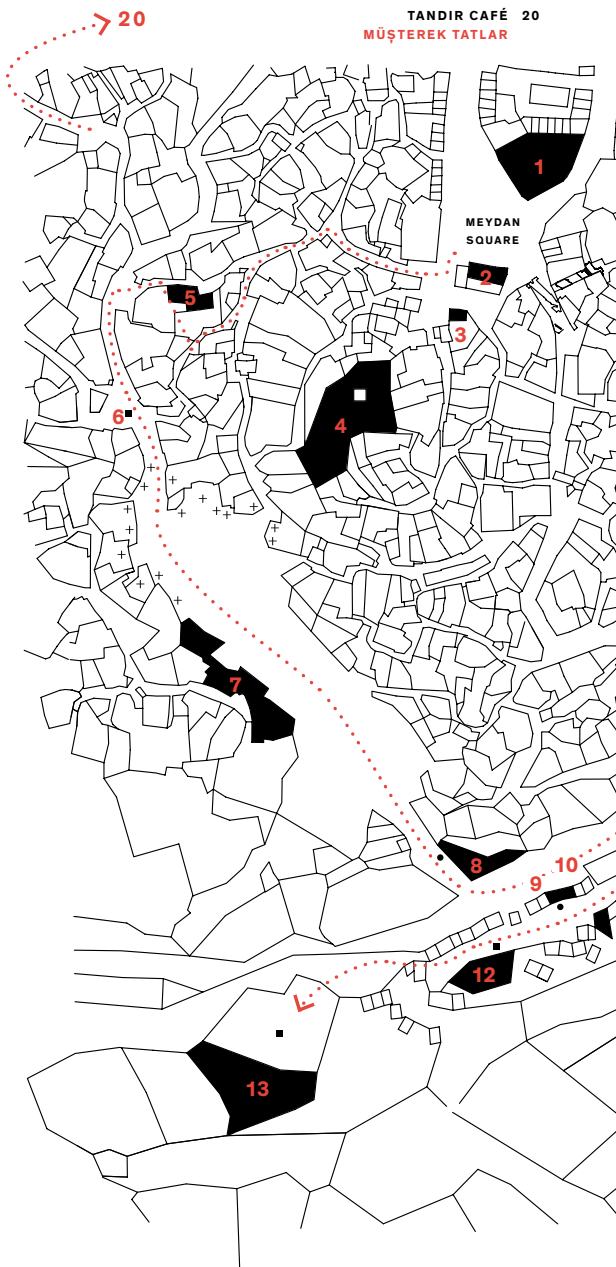
SUSAN PHILIPPSZ

ALİ TORUN KİLİSESİ 19

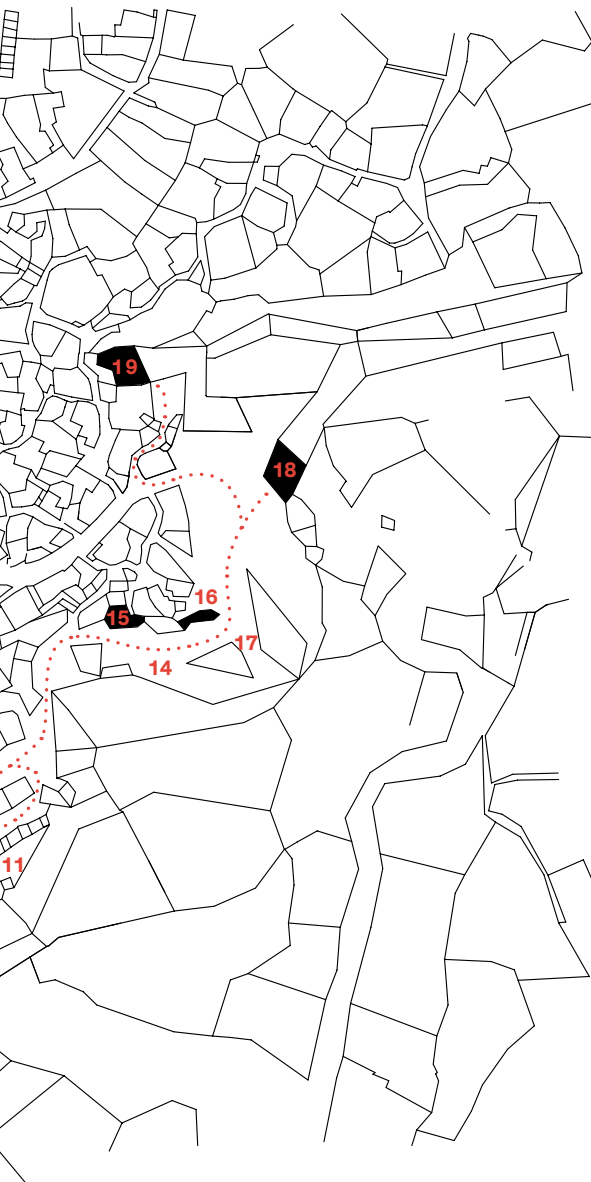
SARKİS

TANDIR CAFÉ 20

MÜŞTEREK TATLAR

- 1 SÖĞÜTALTI TEA GARDEN
AYDAN MURTEZAOĞLU &
BÜLENT ŞANGAR
- 2 FORMER SECONDARY SCHOOL
AND OLD ORTAHİSAR LIBRARY
AYDAN MURTEZAOĞLU &
BÜLENT ŞANGAR
- 3 SHOP
CANSU ÇAKAR
- 4 ORTAHİSAR CASTLE
CAPPADOCIA ART INITIATIVE
- 5 HÜSEYİN GALİP EFENDİ
PUBLIC LIBRARY
INCI EVİNER
- 6 VALLEY ENTRANCE
BETTINA HUTSCHEK
RAAAF
HAIG AIVAZIAN
- 7 VALLEY ENTRANCE (HILLSIDE)
RAAAF
- 8 GARDEN
BABI BADALOV
- 9 POTATO STORAGE 1
HAIG AIVAZIAN
- 10 POTATO STORAGE 2
RAAAF
- 11 CHURCH WITH PIGEON COVES
SARKIS
- 12 CHURCH WITH PAINTINGS
BETTINA HUTSCHEK
- 13 TERRACE
THE CHAPUISAT BROTHERS
- 14 VALLEY (GROUND)
ROSSELLA BISCOTTI
- 15 CAVE
ERKAN ÖZGEN
- 16 CAVE (TANNERY)
ALI KAZMA
- 17 VALLEY (OPEN SPACE)
HALE TENGİR
- 18 FLOODGATE TUNNEL
SUSAN PHILIPPSZ
- 19 ALI TORUN CHURCH
SARKIS

AYDAN

MURTEZAOĞLU &

BÜLENT

ŞANGAR

18

AŞIK

NE ZAMAN

SUSAR?

(ARZU VE

KORKU)

PERFORMANS,

DOKÜMANTASYON

VE ARŞİV

YERLEŞTİRMESİ,

2006 – 2018

Ortahisar Meydanı'ndaki Söğütaltı Çay Bahçesi, Murtezaoğlu ve Şangar'ın *Âşık ne zaman susar?* (Arzu ve Korku) (2006 - 2018) adlı performansına ev sahipliği yapacak. Yürütücülüğünü profesyonel müzisyenlerin yapacağı ve sadece bir kez gerçekleştirilecek olan performans, sanatçıların tasarladıkları nesnelerle oluşturulacak yerleştirmede gerçekleşecek. Sonrasında ise çalışma, performansın arşivlenecek malzemeleri, el yazması bir defterde kaleme aldıkları atışma metniyle birlikte, sergi süresince Ortahisar'ın ilk rüşiyesi olan, sonradan kütüphane olarak kullanılan ve şimdi boş olan meydandaki binada, başka bir sürece evrilerek yeni bir biçim kazanacak.

Her iki evresinde de *Sessizlik* ve "Âşık Atışması" üzerinde temellendirilen bu çalışma, Cappadox'un Kapadokya'daki izleyicisi ile ilişkisine dair düşünmek ve olasılıklarını araştırmakla ilintilidir. Kolektif hafızadan tanıdık, geleneksel bir dil, ifade ve eylem biçimine başvurarak, yöre halkı ve festival/ sanat izleyicisine aynı anda seslenebilmeye ve onlarla iletişim kurmaya çalışır.

Açık sözlülük ve tek başınalık âşıklık geleneğinin en belirleyici özellikleridir ve zamanın 'hakikatlerini' söyleme yöntemi olarak işlev görmüştür. Bir hikâye ya da şiire dayalı söz, saz eşliğindeki ezgiyle dile getirilerek; dönemin yaşantısına, sosyal ve kültürel değerlerine hitap etmesiyle

bilinir. Sanatçılar, saz çalmayı bilmeseler de, aynı nedenle eleştirilen Âşık'ın, rüyasında iyi saz çalabildiğini gördüğünü söylemesinden cesaret alarak, gelmiş geçmiş tüm Âşıkları, sanatın tarihselliğini ve John Cage'i de selamlayarak söze başlarlar. "4'33"ü, her tekrarımda özgünlük içeren bir açık yapıt olmasıyla insanlığa verilmiş bir hediye olarak değerlendirirler. Sanatçılar, ancak buradaki hedeflerinin, geleneksel modern tersyüz ederek melez bir biçim oluşturmak değil de, tersine, modern ve gelenekselin birbirini denetleyen ve baskılayan tutumlarını, daha da ötesi, karşılıklılıklarındaki olumsuzluk ve uzlaşmazlıkları sorunsallaştırmakla ilgili olduğunu belirtirler. Amaçları Âşık'ın bedenleşme sürecinde dışsallık kazanabilme yetisi üzerinden tek başınalığı ve kolektif olanı düşündürmektir. Kaleme aldıkları metinde, zihinlerin arkasındaki seslere kulak vererek, performans sırasında tüm iç ve dış seslerin izini sessizliğin olanaksızlığında sürerler.

Geleneksel veya güncel iletişim araçları arasında ayırım yapmadan mevcut iletişim biçimlerini buluşma, tanış olma, birlikte öğrenme ve eyleme fırsatı olarak değerlendirirler. Sanatın toplumsal değişimdeki potansiyel gücünü ve rolünü, kendilerinin, yakın çevrelerinin ya da farklı alanlardan davet ettikleri kişilerin yer aldığı performans ve foto-performanslarda deneyimler ve araştırırlar.

The Söğütaltı Tea Garden in Ortahisar town square will host Murtezaoğlu & Şangar's performance titled *When does the minstrel fall silent?* (Desire and Fear) (2006-2018). It will be a one-time event performed by professional musicians within an installation of objects designed by the artists. Archival materials of the performance, along with the minstrel text hand-written by the artists on a manuscript notebook, will be exhibited in Ortahisar's first secondary school, which later became a library and now remains vacant. As such, the performance will evolve into another process, attaining a new form.

Based on *Silence* and the "Âşık Atışması" (minstrel battle of words with music) in both of its two stages (the performance and the ensuing archival installation), the work explores the possibilities within the relationship between Cappadox and its audiences in Cappadocia. It aims at reaching out to, and communicating with, locals and festival/art viewers by appealing to a traditional language, a form of expression, and an action that is familiar as components of collective memory.

Frankness and solitude are the main features of the minstrel tradition, which have served as a primary method to articulate "truths" of the time. A story or an expression based on a poem is articulated with the saz (a traditional string instrument of Turkish folk music), and recounts the lived experiences, and the social and cultural values of the time. Despite the fact that the

artists do not know how to play the saz, they start the conversation by referring to the Minstrel's dream, in which he saw himself playing the saz very well -although he used to be criticized for not knowing how to play the instrument. Herein, they greet all the Minstrels from the past to the present, John Cage and the historicity of art. They value 4'33" as a gift to humanity, an open work of art that creates a unique piece in its each repetition. Their aim, here, is not to create a hybrid form by reversing the traditional and the modern. Instead, they aim to challenge the surveillance and the suppression of the modern by the traditional and vice versa, and to problematize the contingency and the conflict between them. Their ultimate goal is to reconsider the solitude and the collective through Aşık's ability to exteriorize himself in the process of embodiment. In the text they wrote, they listen to the voices in their minds and follow traces of both interior and exterior voices during the performance, noting the impossibility of silence.

Without discriminating between the contemporary and traditional means of communication, they consider existing forms of communication as opportunities for meeting, getting together, collective learning and acting. They experience and explore art's potential power and role in social changes through performances and photo-performances in which they themselves, their close circles, or invited guests from different fields participate.

**WHEN
DOES THE
MINSTREL
FALL
SILENT?
(DESIRE
AND FEAR)**

**PERFORMANCE,
DOCUMENTATION &
ARCHIVAL
INSTALLATION,
2006 – 2018**

19

**CAPPADOX
2018**

SÖĞÜTALTI ÇAY BAHÇESİ

SÖĞÜTALTI TEA GARDEN

20

TASLAK DESEN
DRAFT DRAWING

**PERFORMANSIN DOKÜMANTASYONU
VE ARŞİV YERLEŞTİRMESİ**

**THE DOCUMENTATION & ARCHIVAL
INSTALLATION OF THE PERFORMANCE**

ESKİ ORTAHİSAR KÜTÜPHANESİ

OLD ORTAHİSAR LIBRARY

21

CAPPADOX

2018

CANSU

ÇAKAR

22

ELİ

BELİNDE

MOTİF

ATÖLYESİ

ATÖLYE

ÇALIŞMASI

2018

Cansu Çakar'ın *Elibelinde Motif Atölyesi*'nde gerçekleşen üretimler Ortahisar meydanında, sokağa vitrini olan bir dükkanda sergilenecek. Çakar, başta "minyatür" olmak üzere Geleneksel Türk El Sanatları tekniklerini kullanarak güncel hikâyeleri tahrif etme yoluyla işler ve üretir. Bu çalışmalar, çağdaş dünyada geleneklerin sürekliliğini ve çağdaşlıkla çatışma halindeymiş gibi görünen yanlarını ima eden sembolik bir diyalog üretir. Sanatçının geleneksel tarzlarda çalışmanın yanı sıra, kolektif üretme ve düşünme geleneğine olan ilgisi işlerinde merkezi konumdadır; bu ilgi atölye çalışmalarında da karşılığını bulur. *Elibelinde Motif Atölyesi*'nde de olduğu gibi, Çakar'ın atölyeleri, temel ve geleneksel bir Türk sanat biçiminin bugünün hikâyelerini, mesele ve görüşlerini gün ışığına çıkarmayı amaçlayan araştırmacı birer canlandırmasıdır.

"Elibelinde" başlığı da, Türk kilimlerinde doğurganlık ve çoğulluğu temsil eden yaygın ve epey farklılaşmış olarak kullanılan kadın motifine atıfta bulunur. Çakar, Ortahisar'ın ve bölgenin sembolleri ve motifleri üzerine araştırma yaparak hem güncel, hem de yakın ve uzak geçmişten gündelik

süslerin ortak estetiği ve kullanımı üzerine çalışmalar yaptı. Topladığı motiflerle kolektif bir biçimde farklı imgeler yaratabilmek için, festival günleri öncesinde, bölge halkını, özellikle de kadınları, atölyeye davet etti. Sanatçı, atölyeye katılanlar için, içinde çiçek, ağaç, yerel mimari süsleme, güvercin yuvası, hediyelikler, atlar, Türk bayrakları, ikonlar, Anadolu halı motifleri, Erciyes Dağı, Ortahisar Kalesi gibi coğrafi ve topolojik öğelerin temsillerinin de yer aldığı bir çalışma kitabı hazırladı. Katılımcılar bu kitapta yer alan sembolleri ve motifleri yeniden yorumlayarak ve yeniden düzenleyerek kendi hikâyelerini oluşturacaklar. Atölyenin, bölgenin gündelik yaşamında kullanılan motiflerin, elişlerinin ve süslerin yeniden kullanımlarında izleri sürülebilecek ahlaki, kültürel ve toplumsal meselelere dair kolektif görüşleri ortaya çıkarması hedefleniyor.

In a street level storefront in Ortahisar's town square the productions from Cansu Çakar's *Hands on Hips Motif Studio* will be on display. Çakar's work is defined by her use of traditional Turkish arts and crafts techniques, mostly deriving from "miniature" as a base through which to subversively tell contemporary stories. Her works create a symbolic dialogue that hints at the seeming contradiction and continuity of traditions in a contemporary world. Aside from working in long-established styles herself, her interest in the tradition of collective thinking and production is central to her work and informs her practice through her workshops. Çakar's workshops, like her *Hands on Hips Motif Studio*, are her very own anarchic resuscitation of a foundational Turkish art form in order to bring to light present-day stories, issues, and ideas.

The name "Hands on Hips" references the common, though varied, motif of a female figure used on Turkish kilims to represent fertility and pluralism. Prior to the festival days of Cappadox, Çakar invited locals, especially local women, to join her in a workshop to produce new imagery

using motifs collected by Çakar through a research period in which she studied the symbols and motifs of Ortahisar and the region, as well as the common aesthetics and uses of daily ornamentation both of the present day and the recent and distant past. Those invited to the workshop will reference a workbook prepared by Çakar in which there are representations of flowers, trees, local architectural adornments, pigeon holes, souvenirs, horses, Turkish flags, icons, Anatolian carpet motifs, Mount Erciyes (Argeus) and other geographic and topological staples like Ortahisar Castle. The participants will create their own reinterpreted motif-based story through recomposing the symbols and motifs in the workbook; the outcome of the workshop is expected to reveal collective points of view on moral, cultural, and social issues as reflected through the decided reuses of motifs, artefacts, and ornaments of daily life in the region.

**HANDS
ON
HIPS
MOTIF
STUDIO**

WORKSHOP

2018

23

CAPPADOX

2018

DÜKKAN

SHOP

24

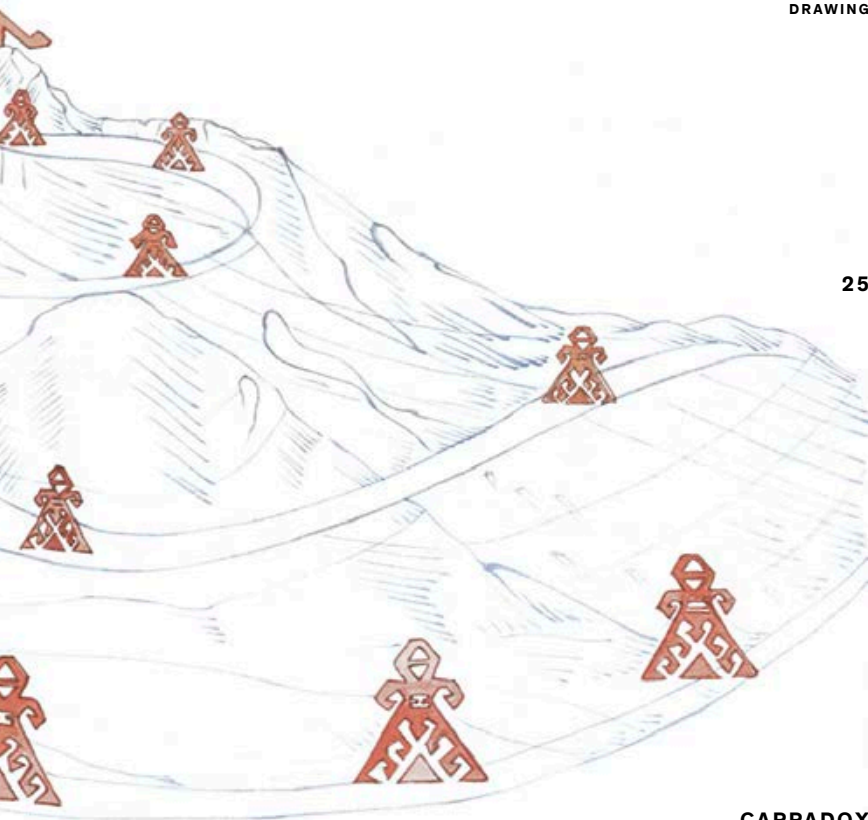

DESEN

DRAWING

25

CAPPADOX

2018

İNCİ EVİNER

İbrikçi başı Hüseyin Galip Efendi tarafından 1894 yılının ortalarında kurulmuş olan Ortahisar'ın ilk halk kütüphanesinde, İnci Eviner'in mekâna özel yerleştirmesi, *Defterin Sesi* (2018), yer almakta. Kasaba meydanıyla Balkanderesi Vadisi'nin arasında bulunan bir mağara-yapı içindeki kütüphane, Kapadokya'ya özgü bir mimari tarza sahip. Kütüphane, bir yandan bölge halkının tarihini temsil ederken, diğer yandan halkın edebiyat aracılığıyla bu tarihi nasıl sahiplendiğinin de bir göstergesi.

Eviner, "yeraltı yerleşkeleri yapıtlarımda dünyevi olanı yaran bir bıçak darbesi ile açılır ve kendi zamansız ve tekinsiz yaşantısını sığınak ve mağaralarda sürdüren bir ahalî ortaya çıkar. Bunlar genellikle yeryüzünde bulunan devletlerden, kurumlardan, evlerden ve ailelerden dışlananlardan oluşan tuhaf bir topluluktur. Zihninin sınırlarında gezinen bu figürler sürekli olarak sınırlara taarruz halindedirler. Kendilerine verilen kimliklere itirazları vardır ama yeni kimlikleri için de kararsızdırlar. Mağara ve sığınaklar bütün bu çekişmelerin geçici mekanı olarak pek çok video çalışmamda yer aldılar" diyor.

Nişleri, sanatçının yerleştirdiği defterlerle vurgulanan bu mağara-kütüphane, statükoyu

eleştiren, yeraltında saklı olan hikayeler ve tarihler, halklar ve ideolojiler için bir metaforudur. Burada defterlerin kullanılmış olması da manidardır; defterler bir kaynak ya da ders kitabının resmîyetini taşımaz, aksine, daha yakın ve şahsî, belki henüz anlatılmamış bir hikayeye işaret ederler. Mağaranın içinden ve dışından esen rüzgarlar, defterlerin sayfalarını da çevirerek sayfaları rastlantısal bir sırada görünür kılacak. Böylelikle Eviner'in yerleştirmesi, hafızanın işleme şekline de gönderme yapıyor: Tıpkı rüzgarın öngörülemez olması gibi, hatırlama da rastlantısal ve tesadüfidir. Eviner, "bu defterler, kendilerini bizimle okuma eylemi arasında bir yerde konumlandırırlar ve varlıkla yokluk arasında durdular" diyor.

Eviner'in çalışmaları genel olarak, farklı perspektifler, fikirler ve ön yargılar üzerinedir. Özellikle de, bu fikirlerin kadın ve kadın bedenine ilişkin kültürel ve toplumsal kimliğe dair düşünceleri nasıl şekillendirdiğiyle ilgilidir. Eviner'in çizim, yerleştirme, video, performans ve fotoğraf gibi pek çok farklı mecrada gerçekleştirdiği çalışmaları vardır. Bu çalışmalar izleyiciden, aynı anda, hem bireysel, hem de kolektif olanı dikkate almasını talep ederler.

26

DEFTERİN

SESİ

YERLEŞTİRME

2018

Inside the first public library of Ortahisar, founded in 1894/5 by Huseyin Galip Efendi, a local man who was the ibrikcibasi to the Sultan in İstanbul, is *Voice of the Notebook* (2018), a site-specific installation by İnci Eviner. Situated between the town square and Balkanderesi Valley, the library, with its architectural style embedded in a cave—as is typical to Cappadocia—represents a history of its people and their marked goal to preserve this history through literature.

Eviner says “underground settlements open up in my works as a knife blow that severs the worldly, and appears as a community that lives, untimely and uncannily in shelters and caves. This is an odd community of those that are often excluded from states, institutions, homes, and families. Moving along the borders of mind, these figures continuously attack those borders. They challenge identities ascribed to them, and are indecisive about new ones. In many of my video projects, caves and shelters are used as temporary sites for all these constations.”

This cave-library, punctuated by notebooks placed by the artist into its natural and human-made niches, becomes a metaphor for all the stories

and histories, peoples and ideologies that challenge the status-quo, that are underground and hidden. The use of a notebook is implicative here as it does not have the officialdom of a textbook or reference book, but instead it signifies a more intimate and personal, perhaps, an untold story. The wind blowing in and through and out of the cave will dictate the pages visible from each notebook. Eviner's installation is, therefore, like a representation of the way memory functions: the chance and randomness of recollection like the unpredictability of the wind. She says, “these notebooks situate themselves somewhere between presence and absence, between us and the reading activity.”

Eviner's work in general deals with the idea of differing perspectives, opinions, and biases. Particularly, she is interested in how these ideas inform broader notions in respect to cultural and social identity, often relating to women and the female body. Her work, which ranges in media and includes drawings, installations, videos, performances, and photography, demands the viewer to take notice of both the individual and the collective at once.

VOICE OF THE NOTEBOOK

INSTALLATION

2018

27

CAPPADOX

2018

HÜSEYİN GALİP EFENDİ
HALK KÜTÜPHANESİ

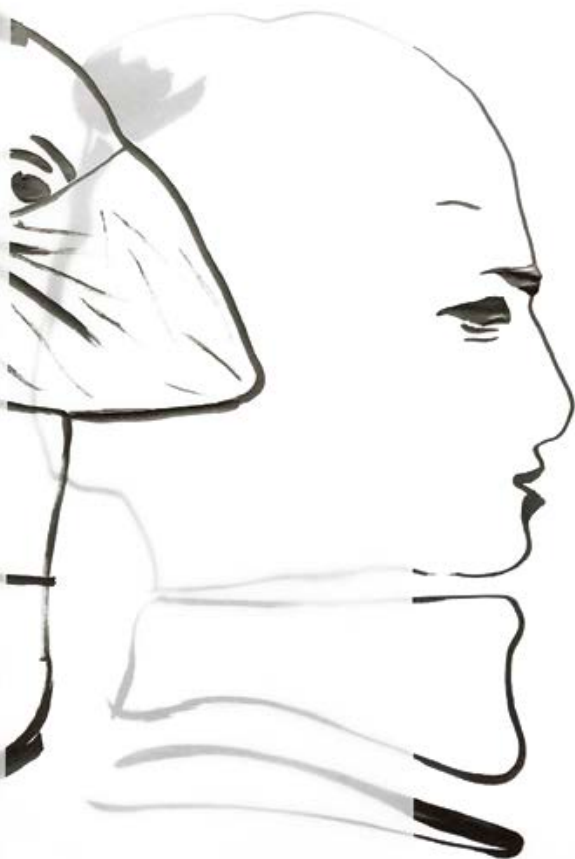
HÜSEYİN GALİP EFENDİ
PUBLIC LIBRARY

DESEN

DRAWING

29

CAPPADOX

2018

BETTINA

HUTSCHEK

Bettina Huschek, olguyla kurgunun, özelle kamusalın içiçe geçişiyle, ve ayrıca, sanatın dönüştürücü gücü ve izleyicinin nihai yargıç rolüyle ilgilenir. Bir hikâye anlatıcısı olarak anlatılarını, önyargıya dayalı düşünceler, doğrular ve olguların şekillendirdiği görüşleri sarsan fantastik ya da kurgusal öğeler kullanarak, video, belgesel, performans, konuşma, çizim ve yerleştirme yoluyla anlatır.

Hutschek, Cappadox sergisi için, mekana özel rehberli turlar düzenleyecek. Turlar, Ortahisar yerleşiminin çeperinde, Balkanderesi Vadisi'nin başında bulunan Dere Sokak'tan başlayacak. Hutschek, tur boyunca vadideki doğal manyetik alanı ve gelişmiş bir şifa kültürüne işaret eden Neolitik bulguları açıklayacak ve manyetik biyoenerjiyi kullanarak bir Holistik Şifa Merkezi geliştirmeye yönelik araştırmasından bahsedecek. Hutschek, çağdaş ve tarih öncesi şifa teknolojilerini, biyomanyetik enerjiyi, güvercinler ve insanlardaki manyetik çekimi, vadinin ruhani ve fiziksel şifa için kullanıldığı dönemden kalma tarih öncesi şifa merkezini ve bu merkezin Holistik HanaHana Şifa Merkezi (HHŞM) planlamalarına nasıl eklemlediğini açıklayacak. Bu tur, Hutschek'in 2010

yılında başladığı "Sürpriz Ziyaret" performans serisinin bir parçasıdır.

Hutschek'in hikayeleri konu bakımından farklılık gösterse de, belirli bir yer ya da mekanla, hafızayla, sözel ve görsel tarihlerin önemiyle ilişkilidir. Bu tarihlerin çağdaş dünyada nasıl yanlış yorumlanıp kullanılabileceklerine işaret ederler. Sergi için hazırlanan turlarda, yeryüzünün manevi geçmişinin metalaştırılması (sermayeye dönüştürülmesi) nedeniyle ortaya çıkan çelişkiye, alternatif bir gerçeküstü evrende asılı kalarak, tanık oluruz.

Sergi süresince, işitsel yürüyüş turları yapılacaktır.

30

HOLİSTİK

HANAHANA

ŞİFA

TURU

PERFORMANS

VE İŞİTSEL

TUR

2018

Bettina Hutschek is interested in the melding of fact and fiction, and private and public, as well as the transformative power of art and the role of the viewer as the ultimate judge. She is a storyteller and she does so in the form of videos, documentaries, performances, lectures, drawings, and installations—often with a fantastical or fictional element—that unsettles opinions formed by preconceived ideas, truths, and facts.

For her contribution at Cappadox, Hutschek will take participants on a site-specific guided tour which begins at Dere Sokak, just at the edge of Ortahisar town, and almost at the start of Balkanderesi Valley. During the tour, Hutschek will explain the natural magnetic field energy of the valley and Neolithic findings, which indicate the existence of an ancient advanced healing cult. She presents her research towards the development of a Holistic Healing Center using magnetic biofield energy. Hutschek will explain prehistoric and contemporary healing technologies, biomagnetic energy, magnetoreception in pigeons and people; she will speak of the prehistoric cult center when the valley was used for spiritual and physical well-being, and

the ways it incorporates into the future planning of the Holistic HanaHana Healing Centre (HHHC). The tour is part of her ongoing performance series, "Visite Surprise," which she began in 2010.

While her stories vary in subject and medium they are always relevant or related to a particular place or location, to memory, and to the importance of oral and visual histories and how they can often be misinterpreted or misused in a contemporary context. In this case, we are confronted with the dilemma of reconciling this spiritual past of the land with its possible commodification and capitalization, suspended in a surrealist alternative universe.

For the duration of the exhibition an audio tour will be offered.

**HOLISTIC
HANAHANA
HEALING
TOUR**

PERFORMANCE

AND AUDIO

TOUR

2018

31

CAPPADOX

2018

PERFORMANS – PERFORMANCE:

VADİ GİRİŞİ

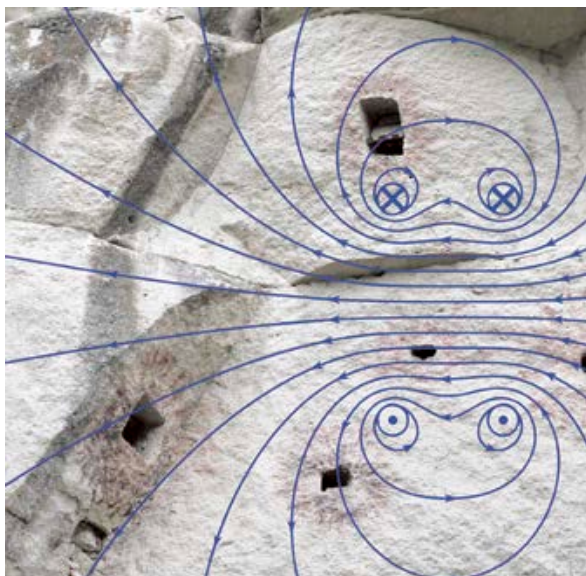
VALLEY ENTRANCE

32

HANAHANA VADİSİ
BİOMANYETİK REZONANS
FIG 1

HANAHANA VALLEY
BIO-MAGNETIC RESONANCE
FIG1

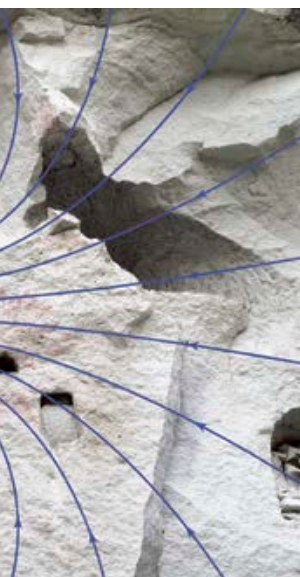

33

HANAHANA VADİSİ
BİOMANYETİK REZONANS
FIG 2

HANAHANA VALLEY
BIO-MAGNETIC RESONANCE
FIG2

CAPPADOX

2018

SAKLI DÜNYALAR

YERLEŞTİRME &
PERFORMANS

(GÜNDÜZ,

GECE VE VIDEO

DOKÜMANTASYON),

2018

RAAAF'ın (Rietveld Architecture Art Affordances) *Saklı Dünyalar* adlı eseri, çalışmanın gündüz ve gece uygulamalarını içeren iki-parçalı, mekana özgü bir yerleştirmedir. Ortahisar vadisindeki mağaralar sadece 50 yıl önce terkedilmiş olmalarına rağmen, bu vadinin yüzyıllar boyunca Ortahisar'daki yaşamın merkezi olduğu günümüzde hatırlanmıyor bile. *Saklı Dünyalar*, mağara içi yapıları alevlerin sessiz hareketiyle aydınlatarak burada bir zamanlar yaşamış olan insanların varlığını hissettirecek. Geceleri uzaktan bakınca, bu alevler dışarıdan, insan yapımı deliklerden görülebilecek ve böylelikle unutulmuş ve çoktandır terk edilmiş bu yerleşimin tekrardan hayat bulduğu izlenimini pekiştirecek.

Sanatçılar, alev metaforu hakkında Gaston Bachelard'dan alıntı yaparak şöyle derler: "Hayal gücü bir kıvılcımdır, zihnin kıvılcımı." Buradan yola çıkarak yerleştirmelerinde de, ziyaretçilerin hayal gücünü ateşlemek için mum alevi kullanmayı tercih ediyorlar. Çalışmanın gündüz yerleştirmesi, yamaç kenarındaki bir yeraltı mağara kompleksi içinde yanan küçük ateşlerden oluşacak. Bunlar, farklı tarihlerde zaman içinde yapılmış olan, girişi

tığraz taşıyla kapatılan yeraltı saklanma yeri, deri tabakhanesi, yaşam alanı ve kilise gibi çok çeşitli işlevler doğrultusunda oluşmuş mekanın mimari hikayesine ışık tutacaklar. Yerleştirme, Kapadokya'nın Ortahisar kasabasında bir zamanlar var olan dünyaları ve yaşamları yansıtacak. Günbatımından sonra ise, yerleştirmenin odağı mağara kompleksinin içinden dışarıdaki volkanik coğrafyaya kayacak. Gece yerleştirmesi, kayaların içine insan eliyle oyulmuş binlerce deliğin arasında bulunan, gözlerden ve tarihten gizlenmiş koskoca yeraltı şehirlerine ve artık yalnızca bu terk edilmiş vadilerin hafızasında hayat bulan ezilmiş antik kültürlerle bir selam niteliği taşıyor. Geceleri gerçekleşen bu peyzaj yerleştirmesi festival süresince üç gece boyunca tekrarlanacak ve bunun video dokümantasyonu da vadiye eskiden depo amaçlı kullanılan bir mağarada gösterilecek.

Sanat ve mimarlığa felsefi bir bakış niteliğindeki RAAAF, 2006 yılında Ronald Rietveld ve Erik Rietveld tarafından kurulmuştur. Felsefi ve mimari bakışlarıyla mekana özgü ve bağlama yanıt niteliğindeki çalışmaları 'stratejik müdahale' olarak adlandırılan bir tasarım yaklaşımına dönüşmüştür.

Hidden Worlds is a two-part site-specific installation by RAAAF (Rietveld Architecture-Art-Affordances) that involves both a day-time and a night-time iteration of the work. The caves in the valley of Ortahisar were abandoned recently, only 50 years ago. Today, most people don't even remember that for centuries this valley was the center of life in Ortahisar. *Hidden Worlds* will light the inner cave structures with the silent movement of flames, making one feel the human presence that once took place here. At night from a distance the flames will be seen from the outside, from human-made holes, deepening the experience of a forgotten and long abandoned settlement brought to life again.

"The imagination is a flame, the flame of the psyche," the artists quote from Gaston Bachelard on the metaphor of flame. Departing from here, they prefer to use candle flames in the installation to light up the imagination of the visitors. Small fires burning inside an underground hillside cave complex will be the day-time installation of the work; highlighting the architectural story of this place, formed over history in different times with diverse functions such as an underground hiding

place with a round lock door (Tiğraz stone), a leather tannery, a living quarter and a church. The installation will reflect the once-living worlds and lives in Ortahisar, Cappadocia. After sunset, the installation shifts focus from the inside of the cave complex to the volcanic landscape outside. Behind the thousands of human-made holes in the rocks, entire underground cities are obscured from view and history, and the night-time installation nods to the oppressed ancient cultures that now live on only in the memory of these abandoned valleys. The night-time landscape installation will be performed for three nights, during the festival and a documentary film of it will be shown in a former storage cave in the valley.

A philosophical take on art and architecture, RAAAF was founded in 2006 by Ronald Rietveld and Erik Rietveld. Through their philosophical and architectural approach their context-responsive and site-specific work has developed into the design approach of 'strategic interventions.'

HIDDEN WORLDS

INSTALLATION,
PERFORMANCE (DAY

& NIGHT) & VIDEO

DOCUMENTATION,

2018

35

CAPPADOX

2018

GÜNDÜZ VE
GECE YERLEŞTİRMESİ

DAY & NIGHT INSTALLATION

VADİ GİRİŞİ
(YAMAÇ)

VALLEY ENTRANCE
(HILLSIDE)

36

TASLAK TASARIM

DRAFT DESİİN

GECE YERLEŞTİRMESİ
VİDEO DOKÜMANTASYONU

VIDEO DOCUMENTATION OF THE
NIGHT INSTALLATION

PATATES DEPOSU #2

POTATO STORAGE #2

37

CAPPADOX

2018

BABI

BADALOV

38

PIPPA

BACCA

ŞİİR

BAHÇESİ

TOPRAĞA

HEYKELİ

MÜDAHALE

2018

Sergi rotasının Balkenderesi Vadisi'ne ulaştığı köşenin üzerindeki platoda, Babi Badalov *Pippa Bacca* adını verdiği bir *Şiir Bahçesi* yarattı. Türkiye'de öldürülerek susturulan kadınlara adanan bu bahçe, biçim olarak da bu kadınların zamansız ve talihsiz ölümlerindeki şiddete işaret ediyor. Badalov, diğer çalışmalarında da olduğu gibi burada, anlamsallığı ve dili görsel araç olarak kullanıyor; dilin gücünü ve sınırlarını politik bir yaklaşımla keşfediyor. Azerbaycan'dan Fransa'ya göçmüş biri olarak Badalov'un çalışmaları, yarı günlük, yarı gözlem notları şeklinde. Projeleri ise, iletişimin kaybolduğu ya da yanlış yorumlandığı, sınırları olmayan bir yaşam düşüncesine dair engelleri gösteren, kapsamlı jeopolitik soruları açan görsel şiire odaklanıyor.

Pippa Bacca, 2008'de, uzun soluklu performans *Bariş Geline* çalışması için Türkiye'de bulunduğu sırada tecavüz edilerek öldürülen İtalyan sanatçı. O ve arkadaşı beyaz gelinlikler giyip dünya barışını farklı kültürleri "evlendirerek" yüceltmek amacıyla Milano'dan Kudüs'e yürüyerek ve otostopla gitmeyi hedeflemişlerdi. Ancak, Pippa Bacca Türkiye'ye

vardıktan kısa bir süre sonra öldürüldü. Badalov'un farklı diller ve kültürler arasındaki engelleri ve sınırları anlambilimsel açıdan aşan çalışmaları da *Bariş Geline* projesiyle yakından ilgili. Badalov, Kapadokya'daki anıt bahçeye Bacca'nın adını vermekle yetinmez, bu bahçe, aralarında 2015 yılında öldürülen, ölümü ulusal ve uluslararası alanda yoğun olarak protesto edilmiş ve Türkiye'deki kadın hakları konusunda son derece önemli ve de gerekli diyaloglar başlatmış olan, 20 yaşındaki öğrenci Özgecan Aslan'ın; Göreme'de arkadaşıyla birlikte doğa yürüyüşü yaparken öldürülen Japon öğrenci ve turist Mai Kurihara'nın da yer aldığı, Türkiye'de ve dünyanın dört bir yanında kadın olduğu için öldürülen tüm kadınlara adanan bir çalışma. Badalov, festivalde birkaç gün boyunca, üzerlerinde kaligrafik harflerin yer aldığı tişörtler üretecek. Bu tişörtlerde, hem çalışmanın kendisine atıfta bulunan şiirsel kelime oyunlarına, hem de duygusal ve politik olarak, artık yalnızca semantik hafızada yaşayan pek çok kadına yer verecek.

On a raised plateau at the corner where the promenade of the exhibition hits Balkanderesi Valley, Babi Badalov has created a “poesy garden” called *Pippa Bacca*. It is a “garden” dedicated to women who have been silenced in Turkey by femicide, formally marking the violence of the untimely and unfortunate deaths of these women. Typical of Badalov’s work, he visually uses semantics and language as his medium, exploring linguistic powers and the limits of language, often with a politicized take. Badalov, an immigrant from Azerbaijan to France, makes works that are part diary and part observation; his projects focus on a visual poetry that demands broader geo-political questions which pinpoint the barriers associated with a life without borders, where communication is sometimes lost and misconstrued.

Pippa Bacca was an Italian artist who was raped and murdered in Turkey in 2008 while on an endurance performance work called *Brides on Tour*. Dressed in white wedding gowns, she and her friend were meant to walk and hitchhike from Milan to Jerusalem in an effort to “marry” different cultures and promote world peace. Soon after entering

Turkey, she was killed. While Badalov names his garden memorial in Cappadocia after Bacca—whose *Brides on Tour* project relates closely to Badalov’s own work of semantically breaking down barriers and borders in language and cultures—it is for all women who have fallen victim to crimes because of their gender in Turkey and beyond; like Özgecan Aslan, a 20-year-old student whose murder in 2015 caused national and international outrage and protests, and led to important and necessary dialogues about women’s rights in Turkey; and Mai Kurihara, a Japanese student and tourist who was murdered while hiking with her friend in Göreme. For several days during the festival, Badalov will be creating t-shirts with calligraphed lettering. The t-shirts will have poetic word plays that reference the work itself, and the many women who now only live on in a language and memory, both sentimental and politicized.

PIPPA
BACCA
POESY
GARDEN

SCULPTURAL
INTERVENTION

ON SOIL

2018

39

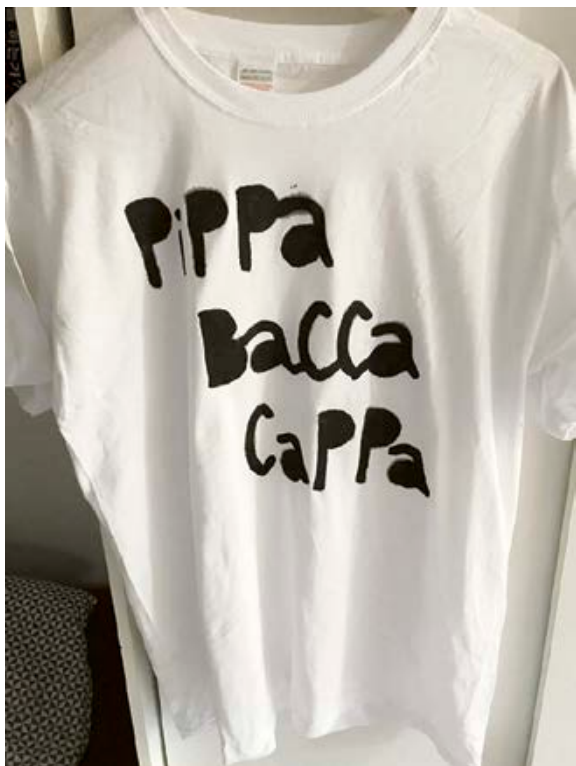
CAPPADOX
2018

BAHÇE

GARDEN

40

TASLAK DESENLER

DRAFT DRAWINGS

41

CAPPADOX

2018

HAIG

AIVAZIAN

42

EY DAĞ,

İNSAN

OLMAK!

PERFORMANS

VE VİDEO

DOKÜMANTASYONU

2018

Haig Aivazian'ın
İnsan Olmak, Ey Dağ!
adlı performansı
festivalde yalnızca bir
kez, gündeğümünde
Balkanderesi Vadisi'nde
sahnelenecek.

Aivazian'ın Cappadox
için gerçekleştireceği
çalışmaya yönelik yaptığı
araştırma ve mülakatlar,
ilk olarak kilise olarak
inşa edilmiş ve daha sonra
cezaevi olarak kullanılmış
Nevşehir'deki Meryem Ana
Kilisesi'nden yola çıkıyor ve
susturulmuş toplulukların
müzik geleneğine
odaklanıyor. Aivazian'ın
araştırması, Cappadox için
hazırladığı performansında
çeşitli şarkıların ve
seslerin eşsiz bir karışıma
dönüşmesiyle sonuçlandı.
Sanatçının etno-müzikoloji
tarihi ile siyasetine ve Doğu
Akdeniz'den Atlantik'in
batısına uzanan müzikal
pratiklerin toplanması,
kaydedilmesi ve
sınıflandırılması süreçlerine
ilişkin güç dinamiklerine
olan ilgisi bu çalışmasında
da süregelenekte.

1923 yılındaki Türk-Rum
mübadelesinin ardından,
Meryem Ana Kilisesi ilk
önce tarım ürünlerini
depolamak için, 1950'den
itibaren de cezaevi olarak
kullanılmış. Cezaevinin ilk
mahkumları arasında ünlü
yönetmen Yılmaz Güney ve
yazar Kemal Tahir de yer
almış. Cezaevi 1983'ten
beri kapalı. Meryem Ana

Kilisesi ve onun aykırı tarihi,
müzik üretiminin, müziğin
sözel olarak korunmasının
ve tarih boyunca
aktarımının üç mekânını
temsil ediyor: Kilise, tarla
ve cezaevi.

Aivazian'ın araştırması
gösteriyor ki, etnograflar üç
kolektif alanda, hapis, tarım
ve ibadet sırasında gelişmiş
olan, ve modernitenin yok
etmeye çalıştığı bu müzikal
gelenekleri toplamaya
ve korumaya çalışmışlar.
Ancak, 20. yüzyılın
başında doruğa ulaşan
etnografik uyarlamalar ve
sınıflandırmaların sadece
pek azı müziği olduğu gibi
kaydetmiştir. Bu durum,
müziği ve onu üreten
kültürleri derin biçimde
etkileyen bir mutasyon
sürecini tetiklemiştir.

Vadinin bir zamanlar
insanlara ve hayvanlara
ev sahipliği yapmış olan
kadim mağaralarında yer
alacak olan kilise korosu
mensupları, sanatçının
kendi deyimiyle, "insanlara
ve kuşlara, köpek ve atlara,
bibere ve sarımsağa,
pınarlara ve dağlara,
suya ve güneşe, kömür
ve çakıllara serenat
yapacaklar... farklı
geleneklerden gelen,
doğal, bitkisel ve hayvan
motiflerine atıfta bulunan
şarkılar tecrit ve özgürlük
fikirlerine işaret edecek."
Performansın videosu da
sergi boyunca vadideki bir
mağarada sergilenecek.

Haig Aivazian's *To Be Human, O Mountain!* will be performed at sunrise in Balkanderesi Valley only once during festival days. Starting from Meryem Ana Church (in Nevşehir), which was later converted to a prison, Aivazian's research and interviews for this work at Cappadox focused on the musical traditions of silenced communities. Ultimately, the research led to his creation of a unique medley of songs and sounds for the performance. The work continues Aivazian's interest in the histories and politics of ethno-musicology and the power dynamics inherent in the collection, inscription and classification of musical practices from the East of Mediterranean to the West of Atlantic.

After the Turkish-Greek population exchange in 1923, Meryem Ana Church was first used to store agricultural goods, and in 1950, it became a prison—particularly used for political prisoners like the famous Turkish film director Yılmaz Güney and the author Kemal Tahir. It has been in disuse since 1983. Meryem Ana Church and its incongruous history of usage, therefore, represents the three exemplary sites for the production of music and its oral preservation and transmission through time: the church, the

field, and the prison. As a result of his research, Aivazian discovered that ethnographers sought to collect and preserve musical traditions, which they considered endangered by modernity, from these kinds of sites of collectivity, whether in worship, in cultivation, or in incarceration. But, the ethnographic transcriptions and classifications, which culminated at the turn of the 20th century, rarely left the music recorded untouched, driving a process of mutation that altered both the music and the cultures that produced it in profound ways.

Set in the valley's ancient caves, where peoples and animals now long-gone once dwelled, cantors will, as described by the artist himself, "serenade humans and birds, dogs and horses, peppers and garlic, wells and mountains, water and the sun, coal and gravel... a medley of songs, borrowed from various traditions, referencing natural, vegetal and animal motifs, to address notions of confinement and freedom."

A video documentation of the performance will be exhibited in a cave within the valley for the duration of the exhibition.

TO BE
HUMAN,
O

MOUNTAIN!

PERFORMANCE

AND VIDEO

DOCUMENTATION

2018

43

CAPPADOX

2018

VADI GİRİŞİ
VALLEY ENTRANCE

44

KOLAJ

COLLAGE

PATATES DEPOSU 1

POTATO STORAGE 1

45

PATATES DEPOSU
MAĞARASI

Açılış: Sabah saat erken bebeğim, uyandığımda, kaya ve çakıl taşı sağlam bir yol yapar, tatlım. Sağlam bir yol yapmak için kaya ve çakıl taşı gerekir — sağlam bir yol yapmak için. Kaya ve çakıl taşı sağlam bir yol, sağlam bir yol yapar.

Solo 1: Ne zalimdir bu duvarlar arasının havası

Koro: Duvarı deleyim mi - yanına geleyim mi, kardeşim?

Solo 2: Kamış sepetlerde yeşilbiber vardı, torbalarda kömür, heybelerde soğan sarmısak.

Koro: Duvarı deleyim mi - yanına geleyim mi, kardeşim?

Solo 3: hava sıcak

Koro: Duvarı deleyim mi - yanına geleyim mi, kardeşim?

Kapanış: Bu yerde güneş doğmuyor — Geceler bitmiyor, sabahlar olmuyor

Şarkı Referansları:

Early in the Mornin' (Sabah Erkenden) — Alan Lomax; Ne Zalimdir Mahpushane; Mapushane Kapısı - Yeni Türkü; Mapushane Çeşmesi; Hapishanelere Güneş Doğmuyor - Neşet Ertaş

DAĞ

Açılış: Sabah saat erken bebeğim, uyandığımda, kaya ve çakıl taşı sağlam bir yol yapar, tatlım. Sağlam bir yol yapmak için kaya ve çakıl taşı gerekir — sağlam bir yol yapmak için. Kaya ve çakıl taşı sağlam bir yol, sağlam bir yol yapar.

Solo 1: Karşık dağlardan gel oldu bize - Eşkiya dünyaya hükümdar olmaz

Koro: İnsan olmağı suçumuz, Ey Dağ, insan olmak.

Solo 2: Ey dağ, Ey dağ, Eğil, eğil, eğil bir bak

Koro: İnsan olmağı suçumuz, Ey Dağ, insan olmak

Solo 3: Geniş ol, göklere bakın- Çıkacağım günler yakın - Yâr, beni unutma sakın - Gurbet hapishanesinde.

Koro: İnsan olmağı suçumuz, Ey Dağ, insan olmak.

Kapanış: Bu yerde güneş doğmuyor - Geceler bitmiyor, sabahlar olmuyor

Şarkı Referansları:

Early in the Mornin' (Sabah Erkenden) - Alan Lomax; Eşkiya Dünyaya Hükümdar olmaz, Zülfü Livaneli; Hasan Dağı - Ruhi Su; Gurbet Hapishanesi; Hapishanelere Güneş Doğmuyor - Neşet Ertaş

GÜVERCİN
YUVASI

Açılış: Sabah saat erken bebeğim, uyandığımda. Kaya ve çakıl taşı sağlam bir yol yapar, tatlım. Sağlam bir yol yapmak için kaya ve çakıl taşı gerekir — sağlam bir yol yapmak için. Kaya ve çakıl taşı sağlam bir yol, sağlam bir yol yapar.

Solo 1: Duvarlara attım postumu - Kaybettim yarenimi dostumu - Ne gelen var ne giden bütün gün uyu.

Koro: Garip garip öter derya kuşları- Su içinde uykuları, düşleri.

Solo 2: Altımızda çamur yaştan - Yatıyorum kara düştün - Anam haberimi alsın - Gökyüzünde uçan kuştan Koro: Garip garip öter derya kuşları- Su içinde uykuları, düşleri.

Solo 3: Burda çiçekler açmıyor - Kuşlar süzülüp uçmuyor - Yıldızlar ışık saçmıyor - Geçmiyor günler, geçmiyor

Koro: Garip garip öter derya kuşları- Su içinde uykuları, düşleri.

Kapanış: Bu yerde güneş doğmuyor - Geceler bitmiyor, sabahlar olmuyor.

Şarkı Referansları:

Early in the Mornin' (Sabah Erkenden) - Alan Lomax; Hapushanelere Attım Postumu - Neşet Ertaş; 15'lere Ağır - Ruhi Su; Altımızda yarım hasır; Geçmiyor Günler - Ahmet Kaya; Hapishanelere Güneş Doğmuyor - Neşet Ertaş

POTATO STORAGE CAVES

Opening: It's early in the mornin baby when I rise. Well, rocks 'n gravel make a solid road, sugar. Well-a, it takes-a rocks-a, gravel to make a solid road.

Solo 1: How oppressive is the air between these walls.

Chorus: Should I make a hole in the wall? Should I come to you, my friend?

Solo 2: There were green peppers in the baskets, Charcoal in bags, Garlic in sachets

Chorus: Should I make a hole in the wall?

Should I come to you, my friend?

Solo 3: It is hot

Chorus: Should I make a hole in the wall?

Should I come to you, my friend?

Closure: Here, the night never ends- The morning never comes

Song References:

Early in the Mornin' (Sabah Erkenden), – Alan Lomax; Ne Zalimdir Mahpushane; Mapushane Kapisı - Yeni Türkü; Mapushane Çeşmesi; Hapishanelere Güneş Doğmuyor - Neşet Ertaş

MOUNTAIN

Opening: It's early in the mornin baby when I rise. Well, rocks 'n gravel make a solid road, sugar. Well-a, it takes-a rocks-a, gravel to make a solid road.

Solo 1: The mountains across invited us - Bandits cannot rule the world.

Chorus: Our fault was to be human, O Mountain, to be human.

Solo 2: O Mountain, O Mountain Bend down, bend down and look

Chorus: Our fault was to be human, O Mountain, to be human.

Solo 3: Relax, look at the skies, My release days are close, Lover do not ever forget me, In the prison of exile.

Chorus: Our fault was to be human, O Mountain, to be human

Closure: Here, the night doesn't end - the morning never comes

Song References:

Early in the Mornin' (Sabah Erkenden), Alan Lomax; Eşkiya Dünyaya Hükümdar olmaz, Zülfü Livaneli; Hasan Dağı - Ruhi Su; Gurbet Hapishanesi; Hapishanelere Güneş Doğmuyor - Neşet Ertaş

PIGEON COVES

Opening: It's early in the mornin baby when I rise. Well, rocks 'n gravel make a solid road, sugar. Well-a, it takes-a rocks-a, gravel to make a solid road.

Solo 1: I put my skin on these walls - Lost all of my friends and companions - No one comes or goes, Sleep all day.

Chorus: Strange strange are the birds singing, who sleep and dream underwater

Solo 2: Lying on the wet mud beneath us, as I'm sick of my nightmare, Let my mother get my message, From the bird flying in the sky.

Chorus: Strange strange are the birds singing, who sleep and dream underwater.

Solo 3: Flowers don't bloom in here, Birds do not glide and fly, The stars don't sparkle. Days don't go by, don't go by.

Chorus: Strange strange are the birds singing, who sleep and dream underwater

Closure: Here the night doesn't end - the morning never comes.

Song References:

Early in the Mornin' (Sabah Erkenden) - Alan Lomax; Hapishanelere Attım Postumu - Neşet Ertaş; 15'lere Ağır - Ruhi Su; Altımızda yarım hasır; Geçmiyor Günler - Ahmet Kaya; Hapishanelere Güneş Doğmuyor - Neşet Ertaş

TO BE HUMAN, O

MOUNTAIN!

PERFORMANCE

LYRICS

2018

47

CAPPADOX

2018

AGARAKANI ARTIKAVANB AGARANCİVA RIKVETERAS EVANŞUAMT ATALINVARC ANYEĞVARD

SERAMİK

KAROLARLA

YERLEŞTİRME,

2018

Sarkis Cappadox 2018 için mekana özel ve bağlama duyarlı iki çalışma üretti: içinde güvercin yuvaları olan, kayaya oyulmuş eski bir kilisenin zemininde, kazıma tekniğiyle üzerlerine eski Ermeni ve Gürcü kiliselerinin planları işlenmiş on iki seramik karo, ve güzergahın sonunda yer alan mütevazı bir binanın içinde asılı duran neon bir çalışma.

Yıkılmış kilise ve manastırların planlarıyla çalışan Sarkis'in, 2004 yılında, Hessisches Landesmuseum Darmstadt Koleksiyonu için yağlı boya ile kendi parmak izlerini kullanarak şifa verme düşüncesiyle yaptığı planlarda veya 2018'de Cenevre'deki Galerie Mezzanin'de gerçekleştirdiği sergisi için vitray kullanarak yaptığı planlarda da olduğu gibi kullandığı farklı araç ve materyaller, çalışmalarının her birinin amacıyla örtüşür nitelikte. Kapadokya için üretilen bu planlarda Sarkis ilk kez malzeme olarak seramiği kullanıyor. Malzeme seçimini işin önemli bir parçası olarak gören Sarkis, bu işinde seramiği seçerek, hem bölgenin toprağını işin bir parçası haline getirmekte, hem de buradaki geleneksel üretime ve yerel zanaatlara duyduğu saygıyı ifade etmektedir.

Sanatçının toprak kokusu ve dokusunu takdir ettiği, eski ve kiliselerin soyut mimari planlarının işlendiği bu seramik karolar Avanos'tan bir seramik ustası tarafından üretildi. Seramiklerin her birine, sanatçının atıfta bulunduğu on iki kilisenin adı verildi: *AgarakaniArtik-AvanBagaranCivariKvetera-SevanŞuamtaTalin-Varcanyegvard, 2018.*

Sergi güzergahının sonunda, eski bir binada gizlenmiş şimdi Ali Torun Kilisesi olarak adlandırılan kadim bir yeraltı mağara-kilisesi yer alıyor. Ön cepheden de anlaşıldığı gibi, yerel mimari dokunun tipik bir örneği olan bina, Rum taş ustaları tarafından inşa edilmiş. Bu mağara-kilisenin içinde, sanatçının *Mavi Kalp*, 2018 ismini verdiği nabız gibi atan mavi neon bir çalışma, asılı durmakta. Bu çalışma sanatçının Ayasofya Hazine Dairesi için yaptığı, ve onun küçük bir modelinin İstanbul Kültür ve Sanat Vakfı binasının girişinde asılı olan kardeş çalışmalarına da gönderme yapmaktadır. Yapısal oranları doğrultusunda küçültülen, *Mavi Kalp*, kilisenin mimari detaylarını tekrar ediyor, böylelikle yeraltında kalacak ve görünmeyecek olan bu yapıyı gün ışığına çıkararak ona hayat veriyor.

Sarkis created two new site-specific and context-responsive projects for Cappadox 2018: Twelve ceramic tiles inlaid with plans of old Armenian and Georgian churches lay on the ground of an old rock-carved church with pigeon coves; and a neon work hangs inside an unassuming local building at the end of the promenade.

Having worked with the plans of ruined churches and monasteries, Sarkis employs diverse media which align with each work's intended meaning like the plans he made with his fingerprints using oil paint as a gesture to heal, as in his 2004 work for the Hessisches Landesmuseum Darmstadt collection; or the plans made using stained glass techniques in his more recent work from his exhibition in 2018 at Galerie Mezzanin in Geneva. The work produced for Cappadocia marks the first time that Sarkis has created church plans with ceramic as a material. Selecting ceramic is a decided choice and homage to the most traditional material and practice in local craftsmanship; further, it integrates the soil of the region into his work as well. Engraved atop the ceramic tiles, which the artist appreciates for its earthy smells and textures, are the

abstracted architectural plans of old churches done by a ceramic master from Avanos. The tiles are named after the twelve churches he references: *Agarak Ani-ArtikAvanBagaranCivari-Kvetera SevanŞuamta-TalinVarcanyeğvard*, 2018.

Hidden within an old building at the finish of the promenade is an ancient underground cave church, which is now called the Ali Torun Church. As the façade dictates, the building was constructed by Greek stonemasons, and is typical of the local texture of the architecture. Inside the cavernous cave-church is *Blue Heart*, 2018, a pulsing blue neon work hung like a chandelier—referencing to sister works by the artist like the one in Hagia Sophia Treasury building and its smaller model that hangs at the entrance to the Istanbul Foundation for Culture and Arts building. *Blue Heart* mimics, though minimized in size in accordance with its structural ratios, the church's architectural details, bringing new life and light to what otherwise remains unseen and underground.

BLUE HEART,
NEON
2018

**AGARAKANI
ARTIKAVANB
AGARANCIVA
RIKVETERAS
EVANŞUAMT
ATALINVARC
ANYEĞVARD**

INSTALLATION

WITH
CERAMIC
TILES

2018

49

CAPPADOX
2018

**SERAMİK KAROLARLA
YERLEŞTİRME**

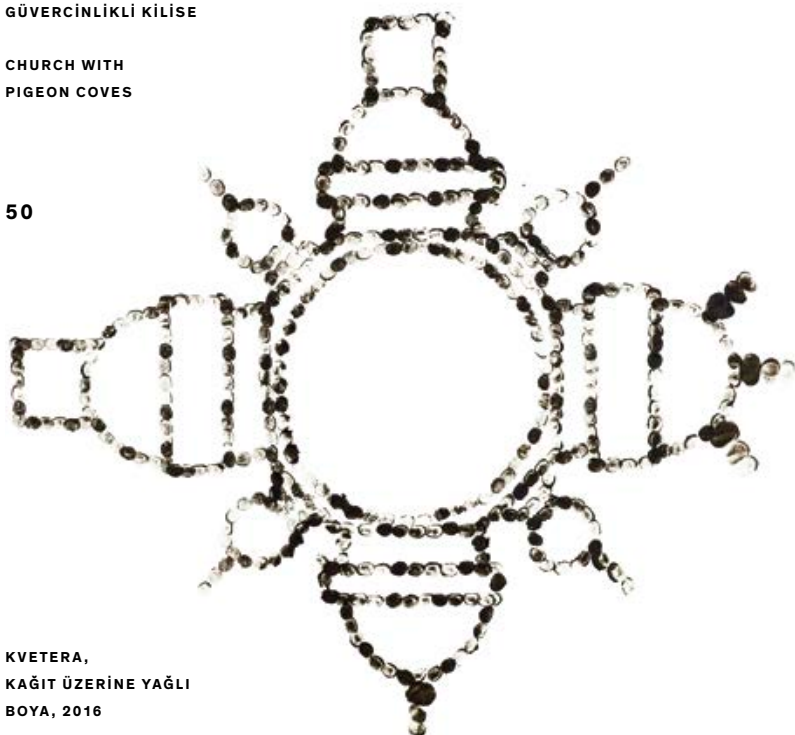
**INSTALLATION WITH
CERAMIC TILES**

GÜVERCİNLİKLİ KİLİSE

**CHURCH WITH
PIGEON COVES**

50

**KVETERA,
KAĞIT ÜZERİNE YAĞLI
BOYA, 2016**

**KVETERA
OIL ON PAPER, 2016**

AYASOFYA HAZİNE DAİRESİ "AVİZE", NEON
2. İSTANBUL BİENALİ, 1989

HAGIA SOPHIA TREASURY ROOM "CHANDELIER,"
NEON, 2ND İSTANBUL BIENNIAL, 1989

ALİ TORUN KİLİSESİ
NEON AVİZE

ALİ TORUN CHURCH
NEON CHANDELIER

CHAPUISAT
KARDEŞLER
—
THE
CHAPUISAT
BROTHERS

52

Yürüyüş rotasının orta noktasında, bir plato üzerinde Chapuisat Kardeşler'in *İlave* (*The Appendix*) isimli yerleştirmeleri yer alıyor. Yerleştirme, bölgedeki en eski ve en yüksek peribacalarından biri olan Ortahisar Kalesi'ne ve meydandan başlayan yola (sergi güzergahına) bakıyor. Bu eseri keşfetme sürecinin yanı sıra, yerleşiminden kaynaklanan manzara da vadinin ve Ortahisar kasabasının birçok görünen ve görünmeyen mimari detaylarını yansıtmakta. Küçük mağaralarla çevrelenmiş olan yerleştirme, kendini izleyiciye ilk bakışta değil de, yerleştirmenin kendisini fiziksel olarak keşfe çıkıttığınızda açar.

Chapuisat Kardeşler'in hem heykel, hem de mimari niteliğindeki ahşap yapısı, önceden belirlenmiş bir plan uyarınca değil, kendisini çevreleyen ortamla diyalog içinde geliştirilir. Aynı *İnancımız Ahşaba* (*In Wood, We Trust*) adlı serilerinde olduğu gibi, nihai çalışmanın oluşumunda hem etkileşim, hem de tesadüfi etkenler rol oynar. Ham ahşapla özdeşleşmiş çeşitli anlatıların da çalışmanın algılanmasında payı vardır. İzleyicilere tırmanacağı veya içine oturacağı mimari alanlar sunmasına rağmen, bu ne mimari bir nesne, ne

de yalnızca bakacağınız bir heykeldir. İzleyiciye, aynı macera dolu Kapadokya coğrafyasında yaptıkları gibi, kendi deneyimleme biçimlerini yaratmayı önerir.

Yirmi yıla yakın bir süredir birlikte çalışan Chapuisat Kardeşler, çoğunlukla çevrelerini hareketlendirerek etkinleştirmeyi ve mekânı dönüştürmeyi amaçlayan büyük boyutlu ahşap yerleştirmeler gerçekleştirmektedirler. İzleyiciden kendilerini kaptırmalarını talep eden bu yapılar keşfe çağrıda bulunurlarken, aynı zamanda da göçebe ve araştırmacı bir mizacı kışkırtan ve ödüllendiren toplu bir çıkışa teşvik ederler. Dolayısıyla, Chapuisat Kardeşlerin doğal ve cilasız ahşap kullanmaları, şaşırtıcı değildir. Çalışmaları, bizi doğayla yeniden temasa geçirirken, ironik biçimde, neyin doğal, neyin doğal olmadığı konusundaki algımızı da sarsmayı amaçlar.

İLAVE

AHŞAPLA

HEYKEL

MÜDAHALESİ

2018

On a plateau in the middle of the exhibition promenade is The Chapuisat Brothers' installation *The Appendix*. The installation looks towards Ortahisar Castle, one of the oldest and tallest fairy chimneys in the region, as well as the road (the promenade of the exhibition) coming down from the square. The process of discovering the work, as well as the vista offered from the work's emplacement reflects the many unseen and apparent architectural details of the valley and Ortahisar town. Surrounded by little caves, the work reveals itself to the viewer as you experience the installation physically, rather than at first sight.

The Chapuisat Brothers' sculptural and architectural wooden construction is not executed through a predetermined plan, but developed through a dialogue with the environment surrounding the work. Both interaction and chance happenings play a role in the final result, as in their series called *In Wood, We Trust*. Diverse narrations embedded in the raw wood play a part in its perception as well. Although it offers an architectural space for the audiences to climb onto or sit under, it is neither an architectural piece nor a sculpture to simply look at. It proposes

the audience to create their own way of experiencing it as they do with the adventurous Cappadocian geography.

Working together for nearly two decades, The Chapuisat Brothers often make large scale wooden installations that are meant to activate and enhance their surroundings and transform the existing space. Asking the viewer to immerse themselves, the structures they create advocate exploration, pushing a collective kind of exodus that incites and rewards a nomadic and curious nature. The Chapuisat Brothers' use of natural, unpolished wood is, therefore, no surprise. The works are meant to bring us back in touch with nature while ironically destabilizing our perception of what is and is not natural.

THE APPENDIX

SCULPTURAL INTERVENTION

WITH

WOOD

2018

53

CAPPADOX

2018

TERAS

TERRACE

54

GÜZEL BİR AYRILIŞ,
MANZARA, ALPLER SANAT AKADEMİSİ'NDE ART SAFIENTAL İÇİN.
VEREİN PRO SAFIENTAL TENNA, İSVİÇRE, 2016.

UNE ECHAPPEE BELLE,
FOR ART SAFIENTAL, ALPS ART ACADEMY. VEREIN PRO
SAFIENTAL TENNA, SWITZERLAND, 2016.

55

CAPPADOX

2018

ROSSELLA

BISCOTTI

Adeta zamanda dondurulmuş gibi duran bir gergedanın, yaşlı bir filin, bir zürafanın ve de dişi bir aslanın ayak izleri, vadideki sergi güzergahında görülebilir. Rossella Biscotti'nin *Bir hayvan epiği* (2018) adlı çalışmasının parçası olan bu ayak izleri, sanatçının tıpkı 2016'da gerçekleştirdiği yerleştirmesi yow-wow-wow-wow'da olduğu gibi, hayvan varoluşuna ve anıtsal hikaye anlatıcılığına olan ilgisinin bir sonucudur.

Yerleştirme, Kapadokya bölgesinde bir zamanlar yaşamış olan, fosilleri Nevşehir yakınlarındaki Gülşehir'de 2014 yılındaki TOKİ inşaatları sırasında tesadüfen bulunan hayvanlara gönderme yapıyor. 9 milyon yıl yaşındaki fosiller; at, öküz, sırtlan, vizon, gergedan, fare, kunduz, fil, geyik, zürafa, domuz ve daha pek çok yaban hayvanının yaşadığı bölgenin kadim faunasını ortaya çıkarmış oldular. Biscotti, arkeolojik kazıda ortaya çıkan, ve artık bu coğrafyada nesli tükenmiş olan türleri seçerek işe koyuluyor: zürafa, gergedan, fil ve yakın dönemde nesli tükenmiş olan Anadolu aslanı.

Biscotti hem bir araştırmacı-sanatçı, hem de adeta bir arkeologtur. Çağdaş bir perspektif oluşturmak için genelde

geri kazanılmış malzemeler kullanan Biscotti, hikâyeler yaratmak için kişisel unsurlara ve sorgulamalara odaklanarak, heykel, video, yerleştirme ve performans da dahil olmak üzere farklı kurgular yaratır. Biscotti'nin çalışmalarının neredeyse hepsi, bazen insanlarla, bazen tarihle, bazen de geçmiş ya da bugünden bir yerle diyalog şeklindedir. Geçmişten, bugünün meselelerinde yankı bulan bir konuyu ortaya çıkarır. Anlatı niteliğindeki çalışmaları arşivlere ve araştırmalara dayanır; ve seyircinin de çalışmayı bir katılımcı olarak deneyimlemesini taahhüt eder.

Cappadox'daki bu çalışması için Biscotti, doğrudan bölgedeki arkeolojik kazılara ve bulgulara odaklanıyor; değişen çevre koşulları nedeniyle bugün artık orada yaşamayan hayvanlara dikkat çekiyor. Yerleştirme bölgenin istisnai, ancak son derece zengin tarihsel ve çevresel derinliğine incelikli işaret ediyor, insanlığın tarihini hayvanlar aleminin geçmişiyle birleştirerek zenginleştiriyor.

56

BİR

HAYVAN

EPIĞİ

YERLEŞTİRME

2018

Footprints of a rhino, an old female elephant, a giraffe, and a lioness can be seen as if frozen in time in the valley along the exhibition promenade. These are from Rossella Biscotti's work, *A beast epic*, (2018), which is the product of her continuous interest in and focus on animal existence and monumental storytelling, explored as well in her previous installation, *yow-wow-wow-wow* (2016).

The installation refers to animals that once lived in the Cappadocia region whose fossils were accidentally found during the construction of the Public Housing Authority (TOKI) buildings in 2014 in Gülşehir, near Nevşehir. The 9-million-year-old fossil site revealed the ancient fauna of the region including horses, oxen, hyenas, minks, rhinos, mice, beavers, elephants, deer, giraffes, pigs, and other wild animals. Biscotti selected the extinct species that once roamed the region as confirmed by the archeological digs: such as a giraffe, rhino, and elephant, as well as a lioness print to point to the recent extinction of the Anatolian lion.

Biscotti is an investigator/artist and a kind of archeologist herself. She often uses recovered

materials to invoke a contemporary perspective by taking personal and interrogative elements to recreate stories in the form of montage, including sculpture, video, installation, or performance. Biscotti's work is almost always a dialogue, be it with a people, a history, or a place, both past and present. She revives a topic from the past that resonates with contemporary issues and her work has an archival and research-based foundation, a narrative quality, and a stipulation of the spectator as a participant in the work itself.

In the case of her work at Cappadox, she looks directly at the archeological digs of the region and their findings, noting the animals that are now no longer present there due to the changing environment. The installation also indicates, subtly, the rich and unexpected historical and environmental depth of the region, supplementing the abundant history of humankind there with the animal kingdom's own plentiful past.

A

BEAST

EPIC

INSTALLATION

2018

57

CAPPADOX

2018

VADİ (ZEMİN)

VALLEY (GROUND)

YOW-WOW-WOW-WOW

DIŞI ASLAN AYAK İZİ, BETON, 2016

YOW-WOW-WOW-WOW

LIONESS FOOTPRINT, CONCRETE, 2016

59

CAPPADOX

2018

ERKAN

ÖZGEN

60

HARİKALAR
DİYARI

VIDEO, 2016

Sergi güzergahının Balkenderesi Vadisi'nde yer alan rotası üzerindeki bir mağarada Erkan Özgen'in, mülteci bir erkek çocuğun savaşın vurduğu Suriye'den kaçma hikayesini belgelediği *Harikalar Diyarı* [Wonderland] (2016) videosu yer alıyor. Özgen'in çalışmaları genellikle siyasi, toplumsal ve kültürel çatışmalara dair video veya fotoğrafik deneme formatındadır. Onun belgelemeye, arşivlemeye ve aktivizme olan adanmışlığı, hem fotoğraflarında (ve *Harikalar Diyarı* gibi videolarında), hem de konuşmalarında ve Şener Özmen ve Cengiz Tekin ile birlikte 2017 yılında Diyarbakır'da kurdukları *Loading Sanat Mekanı* gibi inisiyatiflerde açıkça görülür.

Ortahisar, doğal soğutma ve muhafaza imkânı sunan derin mağaralarıyla Orta Anadolu'nun narenciye ve patates deposu olarak bilinir. Ortahisar, hem depo mağaraları, hem de süregelen küçük ölçekli tarım faaliyetleriyle, Suriyeli mülteci ailelerin yerleşim yeri olmuş durumda. Aslında Suriyeli mülteciler ilçe nüfusunun neredeyse onda birini oluşturuyor. Mülteci ailelerin her birinin tarihi, hikayesi farklı. Onlar

demografik bir orandan çok daha fazlasını temsil ediyorlar. *Harikalar Diyarı*'nda, sağır ve dilsiz bir erkek çocuğun Suriye'den, savaştan kaçarak Türkiye'ye gelme tecrübesini görüyoruz. Onun yaşında bir çocuğun bu denli acıdan ve trajediden geçtiğini görmenin şiddeti sağır edici. Sözsüz hikaye anlatıcılığı dramatik ve yürek parçalayıcı. Hareketleri ve beden diliyle kelimelerin anlamsız ve yetersiz kaldığı hikayeyi anlatırken, gözleri ve el işaretleri yaşadıklarının derinliğini ifade etmeye yetiyor. Çocuğun sessiz hikaye anlatıcılığı ve sessizliği derin anlamlarla yüklü. Çocuk, sessiz veya sesleri duyulmayan mültecilerin, pek çoğumuzun da anlayamadığı iç dünyalarını ve kişisel hikayelerini temsil ediyor. İzleyici de bu hikayede yerini alıyor, çaresiz, ama en azından duyan ve gören bir tanık olarak.

VIDEO, 2016

On the exhibition's promenade in a cave along Balkanderesi Valley is Erkan Özgen's video, *Wonderland*, (2016), in which he documents a young refugee boy telling his story of fleeing war-torn Syria. Özgen's work is usually in the form of video or photographic essays that comment on political, social, and cultural conflicts. His dedication to documentation, archiving, and activism are evident in both the poetic insinuations made through his photographs and videos, like *Wonderland*, as well as in his lectures, and initiatives like *Loading Art Space* in Diyarbakır, which he co-founded with artists Şener Özmen and Cengiz Tekin in 2017.

Ortahisar is known as the main storage hub of citrus fruits and potatoes of Central Anatolia, thanks to its deep caves that offer natural cooling and preservation. With this and the town's ongoing small-scale agricultural activities, Ortahisar has become a viable home for Syrian refugee families. In fact, Syrian refugees now make up almost 10% of the town's population. However, each of these people have different backgrounds and stories; they are more than a number or a percentage. In *Wonderland*

we see a deaf and mute boy recounting his experience of fleeing Syria for Turkey amidst the ongoing Syrian war and refugee crisis. His non-verbal storytelling is both dramatic and heart-wrenching. Seeing a boy of his age having clearly been through such pain and tragedy is deafening. His gestures and body language implicate a story where words are rendered meaningless and useless—his eyes and his signaling are enough to communicate the depths of what he has been through. The muted story-telling, his silence, and the resulting quietness of Özgen's video is loaded with associations. The boy represents all the voiceless and silenced refugees whose emotional lives and personal stories many cannot even begin to comprehend; the viewer is implicated too, as a helpless bystander, but at least one who is listening and seeing.

61

CAPPADOX

2018

MAĞARA

CAVE

62

HARİKALAR DİYARI,
VIDEO, 3'55'', 2016.
15. İSTANBUL BİENALİ, SANATÇININ İZNİYLE.
TÜRKİYE'DE ÇAĞDAŞ SANATI DESTEKLEYEN SAHA –
DERNEĞİ DESTEĞİYLE SUNULMAKTADIR.

WONDERLAND,
VIDEO, 3'55'', 2016.
15TH ISTANBUL BIENNIAL, COURTESY OF THE
ARTIST PRESENTED WITH THE SUPPORT OF SAHA –
SUPPORTING CONTEMPORARY ART FROM TURKEY.

ALİ

KAZMA

64

TAHNİTÇİ

ENGELLEMELER

SERİSİ

TEK KANALLI

VIDEO

10', 2010

Balkanderesi Vadisi'nde 1960'lara kadar tabakhane olarak kullanılan bir mağarada Ali Kazma'nın "Engellemeler" serisine ait *Tahnitçi* (2010) isimli videosu yer almakta. Kapadokya'nın kadim tarihi boyunca mağaralar pek çok farklı işlev ve amaca hizmet etmiştir. Genelde depo, ahır, şaraphane, yaşam alanı ve kilise olarak kullanılan mağaralar, nadiren tabakhane olarak da kullanılmışlardır. Kazma'nın diğer çalışmaları gibi *Tahnitçi* de tahnitçiliğin pek görünür olmayan süreçlerine dair, üretim üzerine bir video. Kazma, çelikten kot pantolona, kitapçılıktan cam işçiliğine kadar pek çok metanın üretim süreçlerini filme alıyor. "Engellemeler" serisi de, yaşamın kaçınılmaz olan, yaşlanma ve nihai olarak ölüm süreçleriyle mücadele etmeyi ya da onları ötelemeyi hedefleyen insan faaliyetlerine ilişkin. Bu bağlamda, *Tahnitçi* hem yaşamın sonluluğuna hem de ölümsüzleştirme arzusuna dair. Video çalışması, Cappadox sergisi bağlamında, bir zamanlar bu mağarada gerçekleştirilmiş üretim sürecine, hem de zamanın ve yaşamın döngüsellğine ve hiçbir şeyin aynı kalamayacağı fikrine atıfta bulunuyor.

Tahnitçilik ve tabaklama tarih boyunca hep iç içe olmuş. Tahnitçilik, 19. yüzyılda deriye artan talebi karşılamak için gelişmiş, bu da hayvan postlarının saklanması ve tabaklanmasına duyulan ilginin artmasına yol açmıştır. Bir üretim süreci ve de bir uzmanlık alanı olarak her ikisi de, hem hayvanın cisminde, kullanımına ve cazibesine dair ironik bir duyarlılık, hem de canlı hayvana ve onun varlığına karşı da duygudaşlık eksikliği barındırılmıştır. Tahnitçilik temel olarak iki kategoriye ayrılıyor: Daha ziyade doğa tarihi müzelerinde gördüğümüz, araştırma amacıyla icra edilen tahnitçilik ve avlanarak öldürülen hayvanlardan "yadigar" saklamak için yapılan tahnitçilik. Kazma'nın videosunda hangi kategorideki tahnitçiliği gördüğümüzü tam olarak bilmiyoruz. Tek bildiğimiz, videoda gördüğümüz hayvanların, tıpkı bir zamanlar Ortahisar'daki bu mağarada derileri tabaklanan hayvanlar gibi, fiziksel ve duygusal olarak, ya da eğlence için, insan çıkarı uğruna kullanılıyor oldukları.

Within a cave in Balkanderesi Valley that was used as a tannery until the 1960's is Ali Kazma's video *Taxidermist* (2010) from his "Obstructions" series. In Cappadocia, throughout its vast history, caves were used for many different functions and purposes: they were storages, animal barns, wineries, living quarters, churches, etc. Rarely, were they also used for the tanning of animal skins. Kazma's *Taxidermist*, like much of his work, is a video about production. In this case, it is about the subtle process of taxidermy. He has filmed production processes of many goods from steel to blue jeans, from book-makers to crystal-makers. Kazma's "Obstructions" series, in particular, is about human activities that attempt to fight or avoid the inevitable processes of life, like aging, and ultimately death. *Taxidermist*, in this context, is both about the loss of life and the desire to immortalize. In the context of Cappadox, it references both the production process that once took place in the cave and the idea of the cyclicity of time and of life. Nothing remains the same forever.

Taxidermy and tanning are also deeply related in history. Taxidermy was the product of an increased

demand in leather in the 19th century, which meant that there were more tanneries and more interest in the preservation of animal hides. Both involve a kind of ironic sensitivity to an animal's substance, use, and appeal, coupled with a seeming lack of empathy for its being or its being alive; both involve, too, a production process and an expertise. Falling mostly into two categories, there is the taxidermy that we see at natural history museums, primarily meant for study, and the taxidermy used for 'trophies,' animals killed on the hunt. In Kazma's video, we don't know which exactly we see; we only know that, like the animals whose skins were once tanned for leather in this cave in Ortahisar, they were once alive and that they are now used for human benefit: physical, emotional, or recreational.

TAXIDERMIST

OBSTRUCTIONS

SERIES

SINGLE-CHANNEL

VIDEO, 10'

2010

65

CAPPADOX

2018

MAĞARA (TABAKHANE)

CAVE (TANNERY)

66

**TAHNİTÇİ
ENGELLEMELER
SERİSİ
TEK KANALLI
VİDEO,
10', 2010**

**TAXIDERMIST
OBSTRUCTIONS SERIES
SINGLE-CHANNEL VIDEO,
10', 2010**

67

CAPPADOX

2018

HALE

TENGER

68

HAYAT,

ÖLÜM,

AŞK VE

ADALET

AÇIK HAVA SES

ENSTELASYONU 2018

SESLENDİRME:

CEREN TÜRKMEÑOĞLU

ELEKTRO/AKUSTİK

DANIŞMAN:

HAKAN KURŞUN

Balkan Deresi vadisinde, sergi rotasının sonuna doğru, adeta başaşağı bir amfi tiyatro işlevi gören anıtsal kaya oluşumlarına yaklaştığınızda Hale Tenger'in mekana özel ses yerleştirmesi *Hayat, Ölüm, Aşk ve Adalet*'ini deneyimleyeceksiniz. Tenger'in "gök ve kayaların adeta sizinle konuşuyor olma halı" diye tarif ettiği türden bir karşılaşma bu. Varoluşun karşılıklılığına, bütün canlıların -organizmalar, hayvanlar, insanlar, bitkiler ve yerküre dahil- birbiriyle bağlantılı olduğu fikrine dayanan bu çalışma; "hayat, ölüm, aşk ve adalet" üzerine yeni ama eski bir düşünme biçimi öneriyor ve insanlığın kendi kırılganlıklarıyla barışmasına odaklanırken, kırılganlığı bir zayıflık ve zaaf olarak değil tam tersine bir 'güç' olarak ele alıyor.

Tenger'in araştırmaları, 3. yüzyılda Kapadokya bölgesinde doğduğu düşünülen Azize Nino ile başlamış. Araştırma zamanla fikirlere, insanlara ve düşüncelere derin dışılardan oluşan bir bilinç akışına dönüşmüş; Azize Nino ve onun asma dalı haçından 'bilezik alma' olarak bilinen ağaç kabuklarının halka şeklinde soyulması işine, bilezik almadan Theophrastus'a, ve Shakespeare'in 2. Richard oyununa ve sonunda da Eduardo Kohn'un *Ormanlar Nasıl Düşünür: İnsanın Ötesinde bir Antropoloji* ye *Doğru* adlı kitabına

kadar uzanan bir yolculuk. Sanatçının yazdığı kısa metin, Kohn'un kitabına, Hrant Dink'in çok bilinen bir sözüne, Leonard Cohen'in Anthem isimli şarkısına ve Lao Tzu'nun Tao Te Ching'ine atıfta bulunuyor. Tenger'in araştırma ve ilham yelpazesi, düşüncenin çok katmanlı doğasına ve doğanın ta kendisine ve, ayrıca insan-merkezci olmayan bir konumdan bakışla anti-hiyerarşik bir değer sistemine sesleniyor. Tenger'in çalışmasında hiçbir ses ya da düşünce susturulmaz; köşeli herhangi bir düşüncenin aksine, doğal akış fikrine odaklı olarak metin boyunca sözler birbirine harmanlanır. Tenger, Hrant Dink'in "su çatlağını bulur" sözü üzerine şöyle diyor, "Bu deyişin politik, tarihsel, kültürel ve hatta ekolojik çağrışımlarının yanı sıra, suyun yolunu nasıl bulduyuyla, suyun akışıyla, kendi kendine su olarak akışıyla da ilgileniyorum. Aynı varoluşsal anlamda, biz insanların kendi doğal iç ritimlerimizle iletişimi nasıl kaybettiğimize ve böylelikle nasıl 'akamaz' olduğumuza bakıyorum, çünkü bu durum sadece kendimizi değil çevremizi de yıkıma uğrattıyor."

Kapadokya'daki bu vadide, Tenger'in doğayla çevrili olan çalışmasında, sanki kayalar, ağaçlar ve hayvanlar, hep bir ağızdan şu soruyu sorarlar: "Yapmadan olabilir misin?"

As you approach the end of the promenade of the exhibition and the monumental rock formation of Balkanderesi Valley that is shaped and functions much like an inverse amphitheater, you will experience Hale Tenger's site-specific sound installation, *Life, Death, Love and Justice*.

This is such an encounter that Tenger describes "as if the sky and rocks are speaking to you." The work proposes a new but old way of thinking on "life, death, love and justice," focusing on the interconnectedness of existence, the interdependency of all the living beings, including organisms, animals, humans, plants and planet earth. It is about the reconciliation of humanity with its own fragility, relating to 'fragility' as strength, not as weakness or frailty.

Tenger's initial research began with St. Nino, a female saint who is said to have been born in the Cappadocia region in the 3rd century. The research became a stream of consciousness like deep-dive into ideas and people and thoughts; from St. Nino and her grapevine cross, to girdling; and through girdling to Theophrastus, to Shakespeare's play Richard

III and finally to a book on anthropology titled *How Forests Think: Toward an Anthropology Beyond the*

Human by Eduardo Kohn. The concise text she wrote for the piece references Kohn's book, Hrant Dink's catchphrase, Leonard Cohen's Anthem song, and Lao Tzu's Tao Te Ching. Tenger's range in research and inspirations speaks to the layered nature of thought, and to nature itself, and also to a non-hierarchical value system from a non-human-centered position. In Tenger's work, no idea or voice is silenced; contrary to any rigidity of thinking, the focus is on the idea of a natural flow throughout the text, with words blended into one another. Tenger says, "besides political, historical, cultural and even ecological connotations of what Hrant Dink delivers by the phrase "water finds its crack", I'm also drawn to the fact how water finds its way, its own flow, on its own, as it is; and in the same existential respect, how we humans are lost in communicating to our own natural inner rhythms and therefore unable "flow" which unavoidably ruins not only us but everything around."

In this valley in Cappadocia, surrounded by nature, the work and seemingly the rocks and the trees and the animals ask: "Can you be by not doing?"

LIFE,

DEATH,

LOVE AND

JUSTICE

OUTDOOR SOUND

INSTALLATION

2018

DUBBING ARTIST: CEREN

TÜRKMENOĞLU

ELECTRO/ACOUSTIC

CONSULTANT: HAKAN

KURŞUN

69

CAPPADOX

2018

VADİ (AÇIK ALAN)

VALLEY (OPEN SPACE)

70

Hayat

Ölüm

Aşk

ve

Adalet

“Su çatlağını bulur” dedi

Su gibi çatlağını bulabilir misin?

Ağaçta, bir kuş gibi olabilir misin?

**“Her şeyin içinde bir çatlak, bir
çatlak var” dedi**

Çatlaktan giren ışık olabilir misin?

Yapmadan olabilir misin?

**Life
Death
Love
and
Justice**

İŞİTSEL METİN

AUDIO TEXT

**"The water finds its crack," he
said.**

71

**Can you be like the water that
finds its crack?**

Can you be like a bird on a tree?

**"There is a crack, a crack in
everything" he said.
Can you be the light that gets in?**

Can you be by not doing?

CAPPADOX

2018

SUSAN

PHILIPSZ

Balkanderesi Vadisi'nde serginin bulunduğu yürüyüş rotasının sonunda bir savak tünelinin içinde Susan Philipsz'in çift-kanallı ses yerleştirmesi *Çoktan Gittiği*' (2007) duymak mümkün. Eser, Syd Barrett'in 1969 tarihli *Çılgın Adamın Kahkahaları* albümünden aynı adı taşıyan ve esere de adını veren şarkıdan bir nakaratı alır. *Çılgın Adamın Kahkahaları*'nı kaydettikten sonra, Barrett kamusal yaşamdan çekilerek münzevi hayatı sürmüştür. Nakarat, yokluk, kayıp, düşme ve kendini kaybetme hissi vermek amacıyla Philipsz tarafından inici dizi şeklinde defalarca tekrarlanır.

72

Heykeltıraşlık eğitimi almış olan Philipsz en çok sesin psikolojik ve şekillendirilebilme/ yontulabilme potansiyelini keşfetmeyi amaçlayan ses yerleştirmeleriyle tanınmaktadır. Çalışmaları büyük ölçüde mekana özgüdür ve çoğunlukla kamusal alanlarda yer alır. Alanda yapılmış kayıtlardan kendi sesine, kullandığı tüm sesler genellikle dinlenecekleri yer veya mekâna dair ve burası içindir. Çalışmalarının her biri kendine özgüdür ve yerleştirmeleri genellikle –ister doğal, ister insan yapımı olsun– mimari ile doğrudan ilişkilidir. Philipsz ses çalışmalarında

çok çeşitli kaynaklardan yararlanır, ilham alır; ancak çalışmalarını bir bütün olarak birbirine bağlayan unsur, sergiledikleri empati ve sanatçının kayıp, hasret, umut ve geri dönüş gibi temalara olan ilgisidir.

Çoktan Gittiği özel olarak Kapadokya'daki bu savak tüneli için yapılmış olmasa da burada yankı bulmaktadır. Yalnızca 40 yıl öncesine kadar gürül gürül suyla dolup taşan bu savak tüneline şimdi sadece küçük bir dere akıyor. Bu da Philipsz'in şarkısını, bu bağlamda, toprak ananın ekolojik kayıpları ve bir zamanlar burada olan ama artık olmayana duyulan nostaljiyle ilişkilendiriyor.

ÇOKTAN

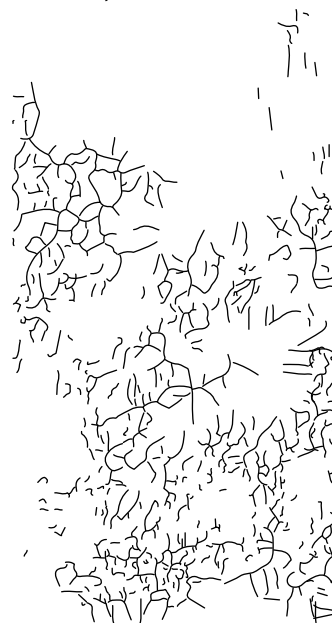
GİTİMİŞ

ÇİFT-KANALLI SES

YERLEŞTİRMESİ

2' 5''

2007

In a floodgate tunnel at the end of Balkanderesi Valley's exhibition promenade Susan Philipsz's two-channel sound installation *Long Gone* (2007) can be heard. The work takes lyrics from an eponymous song from Syd Barrett's 1969 album *The Madcap Laughs*. After recording *The Madcap Laughs*, Barrett withdrew from public life, becoming a recluse. The refrain is sung over and over again in a descending scale by Philipsz to suggest absence, loss, and a sense of falling and losing yourself in your surroundings.

Trained as a sculptor, Philipsz is best known for her sound installations that explore the psychological and sculptural potential of sound. Her works are predominantly site-specific and are often in public spaces. The sounds she uses—from recordings made in the field, to her own voice—are typically about and for the location where it is to be heard. The pieces are specific and her installations often deal directly with architecture, whether nature-made or man-made. Philipsz uses an array of different sources and inspirations for her sound works but the connecting thread is

found in their empathy and her interest in themes like loss, longing, hope, and return.

While *Long Gone* was not made specifically for this floodgate in Cappadocia, it nonetheless resonates. The floodgate, once teeming with flowing water as recently as 40 years ago, is now only a small stream—making Philipsz's song here, in this context, about the ecological losses of mother nature and the nostalgia for something that once was but is no longer there.

LONG
GONE

TWO CHANNEL

SOUND

INSTALLATION

DURATION 2' 5"

2007

73

CAPPADOX

2018

SAVAK TÜNELİ

FLOODGATE TUNNEL

74

Syd Barrett'in 1969 tarihli
'Çılgın Adamin Kahkahaları'
albümünden "Çoktan Gitmiş"

Çoktan gitmişti, çoktan

Gitmişti, gitmiş, onlar gelmeye devam ettikçe
Onun eli büyüdükçe büyüdü
Ta ki neden böyle gittiğini anlayan kimse
kalmayana dek

Ve pencere kenarında öylece kalakaldım
Merak ederek halen sevdiklerimi
Onun gözlerindeki aşkın güzelliğinin ardında
dikilerek
Zihnimin içinden ağladım

Çoktan gitmişti, çoktan
Gitmişti, gitmiş, onlar gelmeye devam ettikçe
Onun eli büyüdükçe büyüdü
Ta ki neden böyle gittiğini anlayan kimse
kalmayana dek

Ve feyz aldım
Kafesinden leoparın
Dolaştım akşam güneşinin huzmeleri altında
Yukarıdaydı yine başı, gökteki ışığa dönük
Yüzündeydi söküşü şafağın...

Çoktan gitmişti, çoktan
Gitmişti, gitmiş, onlar gelmeye devam ettikçe
Onun eli büyüdükçe büyüdü
Ta ki neden böyle gittiğini anlayan kimse
kalmayana dek

Ve pencere kenarında öylece kalakaldım
Merak ederek halen sevdiklerimi
Onun gözlerindeki aşkın güzelliğinin ardında
dikilerek
Zihnimin içinden ağladım

Çoktan gitmişti, çoktan.

ÇOKTAN GİTMİŞ, 2007,
ŞARKI SÖZÜ

LONG GONE 2007,
LYRICS

She was gone, gone, the bigger they come
the larger her hand 'till no one understands
why for so long she'd been gone.

And I stood very still by the window sill
and I wondered for those I love still
I cried in my mind where I stand behind
the beauty of love's in her eyes...

She was long gone, long, long gone
she was gone, gone, the bigger they come
the larger her hand 'till no one understands
why for so long she'd been gone.

And I borrowed the page
from a leopard's cage
and I prowled in the evening sun's glaze
her head lifted high to the light in the sky
the opening dawn on her face...

**"Long Gone" from Syd
Barrett's 1969 album 'The
Madcap Laughs'**

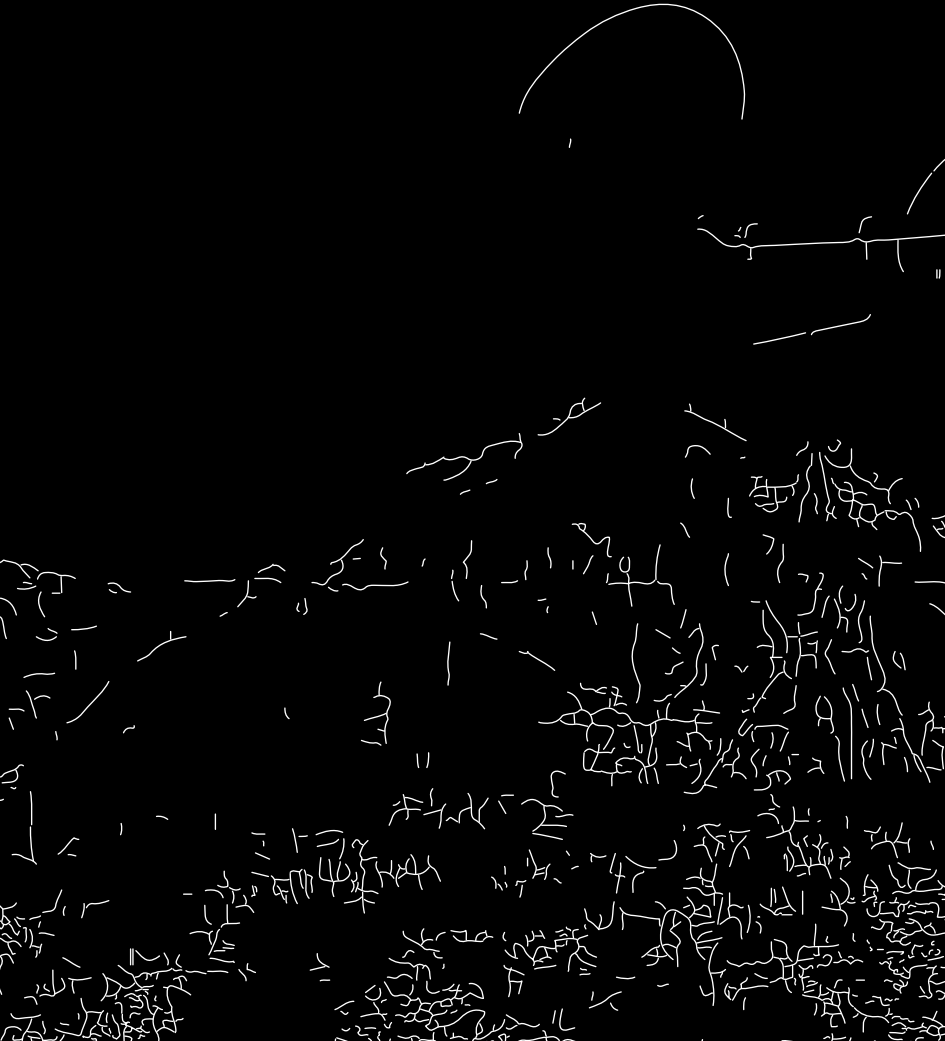
**She was long gone, long,
long gone**

She was long gone long, long gone
she was gone, gone, the bigger they come
the larger her hand 'till no one understands
why for so long she'd been gone.

And I stood very still by the window sill
and I wondered for those I love still
I cried in my mind where I stand behind
the beauty of love's in her eyes...

She was long gone long, long gone.

ETKİNLİKLER

— CAPPADOX

2018

MÜŞTEREK

TATLAR

YEMEK

ATÖLYESİ

VE TADIM

ETKİNLİĞİ

EZGİ TUNCER VE

HELPING HANDS

(TÜRKİYE)

Komşu Tarifler Yemek Performansı, yürütücü Ezgi Tuncer ve katılımcı Kerem Küçükkınacı ve Mohammed, 15. İstanbul Bienali, 2017

—
Neighbouring Recipes Cooking Performance, Kerem Küçükkınacı, Mohammed Orwani organized by Ezgi Tuncer, 15th Istanbul Biennial, 2017

YER:

TANDIR CAFÉ

ORTAHİSAR

MANZARA VE

KÜLTÜR PARKI

18 HAZİRAN

2018 17.00

KAPASİTE:

30 Kişi

Ezgi Tuncer, Kadir Has Üniversitesinde Mimarlık profesörü. Yemek kültürü ve kentsel dönüşüm üzerine araştırmalar yapıyor. 2017 yılında 15. İstanbul Bienalinde sergilediği atölye projesi *Komşu Tarifler*, yiyecek, yemek pişirme, yeme ve paylaşma yollarımızın kültürleri ve halkları nasıl bir araya getirdiğine bakıyordu. Bu atölyenin odağında da Süryani tarifleri yer alıyordu.

Helping Hands (Türkiye),

Kapadokya bölgesindeki şehir ve köylere birçok göçmenin yerleşmesiyle süren mülteci krizine cevaben kurulmuş, kâr amacı gütmeyen bir sivil

toplum kuruluşudur. Kurum, kişi ve aileleri birbirleriyle bağlantılandırmaya ve onların kendilerine tamamen yabancı olan bu topraklarda huzur, barış ve parçası olabilecekleri bir topluluk bulabilmelerini sağlamaya adanmıştır. Destek programı kapsamında mültecilere barınma ve tıbbi bakım gibi temel ihtiyaçları konusunda yardımcı olmanın yanı sıra, kadın ve çocuklar için özel programlar ve bunlara yerel halkı da dahil eden bir topluluk merkezi ile sürdürülebilir yaşamı öğreten bir çiftlik ve topluluk bostanı projesi de bulunmaktadır. Son iki yılda da Helping Hands (Türkiye) Suriyeli ve Türkiyeli çocuklara sanat terapisi sunmaktadır.

Ezgi Tuncer ile Helping Hands (Türkiye)

MüşterekTatlar adlı atölye çalışması kapsamında Ortahisar'da bir araya geliyorlar. Ortahisar sakini üç Türkiyeli kadın ile Suriyeli üç kadın benzer yemekleri kendi tarifleriyle pişirecek ve bunları açık bir etkinlikte tadım için hazırlayacak.

Atölye çalışması ve tadım etkinliği, kültürün ve hayatın ortaklıklarına ışık tutarak, açıcıları da misafirleri de yemeğin toplumsal ve kültürel belirleyiciliği ile farklı insanları ve bakış açılarını aynı masa etrafında birleştiren evrensel gücüne işaret edecek.

Ezgi Tuncer is a professor of Architecture at Kadir Has University who researches food culture and urban transformation. Her workshop project, *Neighbouring Recipes*, which she hosted at the 15th Istanbul Biennial in 2017, looked at the ways that food, cooking and eating, and sharing recipes and traditions can connect cultures and its people. In the case of this workshop, there was a focus on Syrian recipes.

Helping Hands (Turkey), a non-profit, non-governmental organization, was formed in response to the continuing refugee crisis that saw many foreigners settling in the villages and cities of the Cappadocia region. The organization is dedicated to helping the new people and families find peace and community in an entirely foreign land. Besides helping refugees with basic needs like shelter and medical treatment, their outreach includes a community center with dedicated programming for both refugee and local women and children, as well as a farm and community vegetable garden project which aids to teach sustainable living; and, for the last two years, Helping Hands (Turkey) has been providing art therapy to both local and Syrian children.

Together, **Ezgi Tuncer**, with the community of **Helping Hands (Turkey)**, will collaborate on a workshop titled, *Common Tastes*. In Ortahisar, three local Turkish women and three Syrian women will cook their recipes for similar dishes, prepared for a public tasting and gathering. The workshop and tasting event is meant to shed light on commonalities in culture and life, meant to open up both chefs and attendees alike to the social and cultural relevance and power of food, and its universal power to unite different people and viewpoints at the same table.

COMMON TASTES

FOOD

WORKSHOP

AND TASTING

EVENT

2018

EZGI TUNCER

WITH HELPING

HANDS (TURKEY)

PLACE: TANDIR CAFÉ, ORTAHİSAR

DATE: 18 JUNE 2018, 17.00

CAPACITY: 30 PERSONS

JEOLOJİ

GEZİSİ

REHBER:

YRD.DOÇ.DR. H.

EVREN ÇUBUKÇU,

JEOLOJİ

MÜHENDİSLİĞİ

BÖLÜMÜ,

HACETTEPE

ÜNİVERSİTESİ

15-16-17-18

HAZİRAN

09:30 – 12:30

GÖREME &

SOĞANLI

Kapadokya'daki görkemli yeryüzü şekilleri milyonlarca yıl süren jeolojik süreçler ile ortaya çıkmıştır. Bölge, yaklaşık 10 milyon yıl öncesinden yakın zamanlara kadar devam eden şiddetli volkanik patlamalarla yerleşen kayaların zaman içinde atmosferik etkilerle aşınmasına sahne olmuştur. Bu tur kapsamında, Kapadokya'daki volkanik faaliyetler ile oluşan kaya kütlelerinin en dikkat çekici olanları tanıtılıyor, oluşumlarındaki jeolojik etmenler hakkındaki bilgiler katılımcılar ile paylaşıyor.

GEOLOGY

TOUR

GUIDE:

ASSISTANT

PROF. DR. H.

EVREN CUBUKCU,

DEPARTMENT

OF GEOLOGICAL

ENGINEERING,

HACETTEPE

UNIVERSITY

15-16-17-18

JUNE

09:30 – 12:30

GOREME &

SOGANLI

The majestic formations of land in Cappadocia are the work of processes that have taken millions of years. The region has been the scene of atmospheric erosion of rocks that settled with severe volcanic eruptions that lasted until about 10 million years ago. In the tour, the most remarkable rock masses formed by the volcanic eruptions are introduced and information about the geological factors in their formation are shared with the attendees.

FLORA YÜRÜYÜŞÜ

REHBER:

SANIYE MANİCİ

GEZER

TIBBİ VE AROMATİK

BİTKİLER BÖLÜMÜ

NEVŞEHİR HACI

BEKTAŞ VELİ

ÜNİVERSİTESİ

15-16-17-18

HAZİRAN

09:30 – 12:30

GOMEDA

İlk olarak Cappadox 2016 Çağdaş Sanat etkinlikleri kapsamında gerçekleşen “Floral Sohbetler” programının bir parçası olarak düzenlenen Flora Yürüyüşü, Cappadox 2017’de de devam etti ve 2018 programında da yer alıyor. Flora Yürüyüşü, Kapadokya’nın görkemli jeolojik yapısının gizlediği florasına yakından bakmaya davet ediyor. Gomeda Vadisi’nde gerçekleşen turda bölgedeki bitkilere dair bilimsel ve kültürel bilgiler; Kapadokya’nın dünü ve bugününde, gündelik yaşam inanışlarının, geleneklerin ve pratiklerinin izleri paylaşıyor.

FLORA WALK

GUIDE:

SANIYE MANİCİ

GEZER

DEPARTMENT OF

MEDICAL AND

AROMATIC

PLANTS

NEVŞEHİR HACI

BEKTAŞ VELİ

UNIVERSITY

15-16-17_18

JUNE

09:30 – 12:30

GOMEDA

Initially organized in the frame of Cappadox’s 2016 Contemporary Art Program as a part of “Floral Conversations,” Flora Walk continued at Cappadox 2017, and continues on once again in 2018. The Flora Walk invites participants to take a look into the flora, shadowed by the magnificent geological structure of Cappadocia. Taking place in Gomeda Valley, the tour offers scientific and cultural information on the regional plants, sharing the traces of beliefs, traditions, and practices of daily life in Cappadocia, in the past and present.

**PARALEL
ETKİNLİK**

**KSİ—
KAPADOKYA
SANAT
İNİSİYATİFİ**

82

SAVAŞ

KURTULUŞ

ÇEVİK

ÇAĞDAŞ

SANAT

NEDİR?

KİTAP,

168 x 210 CM

Düşünsel temellerini 2015 yılında atmış olan Kapadokya Sanat İnisiyatifi, ilk etkinliğini 2016 yılında, John Ruskin ve William Morris'in fikirlerinden esinlenerek oluşturduğu *Arts and Crafts (Sanatlar ve Zanaatlar)* başlıklı buluşma ile gerçekleştirdi. İnisiyatif Cappadox Çağdaş Sanat etkinliğinde, Larry Shinner'in düşünce dünyasından ve *Sessizlik* temasından yola çıkarak "liberal" ve "mekanik" gibi tartışmalı fikirlere odaklanacak. Cappadox 2018 Çağdaş Sanat programına paralel etkinlik gerçekleştirecek olan KSİ katılımcı sanatçıları; **Özkan Arı, Aydın Avcı, Fatih Çankaya, Savaş Kurtuluş Çevik ve Kaan Sarı** olarak belirlendi.

ORTAHİSAR
KALESİ

ORTAHİSAR
CASTLE

çağdaş sanat el kitabı
What is contemporary art?

The Cappadocia Art Initiative started off in 2015; and in 2016, inspired by the vision of John Ruskin and William Morris the initiative held its first meeting titled *Arts and Crafts*. As the collateral event of the Cappadox Contemporary Art Programme, the Initiative will focus on bringing out the problematic ideas of “liberal” or “mechanical” in the Cappadocia region, based on the ideas of Larry Shinner and also based around the theme of *Silence*. The participating artists are: **Özkan Arı, Aydın Avcı, Savaş Kurtuluş Çevik, Fatih Çankaya and Kaan Sarı.**

COLLATERAL
EVENT

CAI/
CAPPADOCIA
ART
INITIATIVE

83

SAVAŞ

KURTULUŞ

ÇEVİK

WHAT IS

CONTEMPORARY

ART ?

BOOK,

168 x 210 CM

PERFORMANS

15

ÂŞIK NE

AYDAN

PROGRAMI

HAZİRAN—

ZAMAN

MURTEZAOĞLU

JUNE

SUSAR?

& BÜLENT

17:30 - 18:00

(ARZU VE

ŞANGAR

SÖĞÜTALTı

KORKU)

ÇAY BAHÇESİ

—

—

WHEN

ORTAHİSAR

DOES THE

SOGUTALTı

MINSTREL

TEA GARDEN

KEEP

SILENT?

(DESIRE

AND FEAR)

16

İNSAN

HAIG

HAZİRAN—

OLMAK, EY

AIVAZIAN

JUNE

DAĞ!

07:00

—

BALKANDERESİ

TO BE

VADİSİ GİRİŞİ

HUMAN,

—

O)

BALKANDERESİ

MOUNTAIN!

VALLEY

ENTRANCE

15-16-17

HOLİSTİK

BETTINA

PERFORMANCE

HAZİRAN-JUNE

HANAHANA

HUTSCHEK

PROGRAM

16:00-17:00

ŞİFA

BULUŞMA

TURU

NOKTASI:

—

BALKANDERESİ

HOLISTIC

VADİSİ GİRİŞİ,

HANAHANA

DERE SOKAK,

HEALING

ORTAHIŞAR

TOUR

—

MEET AT

BALKANDERESİ

VALLEY

ENTRANCE AT

DERE SOKAK,

ORTAHIŞAR

15-16-17

ŞAKLI

RAAAF

HAZİRAN-

DÜNYALAR

JUNE

GECE PEYZAJ

20:30-00:30

YERLEŞTİRMESİ

VADİ GİRİŞİ

—

—

HIDDEN

VALLEY

WORLDS NIGHT

ENTRANCE

LANDSCAPE

INSTALLATION

CAPPADOX

2018

**SANATÇILAR
VE
İŞ BİRLİKLERİ**

AYDAN
MURTEZAOĞLU,
BÜLENT ŞANGAR
Sevda Toker
Emre Yücel

HALE
TENER
Hakan Kurşun,
Ceren
Türkmenoğlu

**ARTISTS
AND
COLLABORATIONS**

ROSSELLA
BISCOTTI
Anonymous
production,
Arnhem
Mehmet & Levent
Düzgün (Twins
Ceramic Atelier,
Avanos)

HAIG
AIVAZIAN
Elif Temizkan,
Murat İçlinalça,
Yoel Vahram,
Keşap
Vahram Çalgıcıyan

TEŞEKKÜRLER

ACKNOWLEDGEMENTS

CAPPADOX'UN
GERÇEKLEŞMESİNDE
DÖRT YILDIR BİZE
İNANAN, YANIMIZDA
OLAN, EMEK VEREN,
DÜŞÜNEN, ÜRETEK
BURADA, TEK
TEK İSMİNE YER
VEREMEDİĞİMİZ TÜM
SANATÇILARIMIZA,
EĞİTMENLERİMİZE,
REHBERLERİMİZE,
İŞ ORTAKLARIMIZA,
CAPPADOX'A EV
SAHİPLİĞİ YAPAN
KAPADOKYA HALKINA
VE ESNAFINA VE BU
HEYECANI BİZİMLE
PAYLAŞAN TÜM
KATILIMÇILARIMIZA
TEŞEKKÜR EDİYORUZ.

WE THANK ALL THE
PEOPLE WHOM WE
CAN'T NAME HERE
SEPARATELY BUT
WHO HAVE BELIEVED
IN US, SUPPORTED
AND NURTURED
OUR WORK, AND
GENERATED
THOUGHTS AND
OUTPUTS INCLUDING
OUR ARTISTS, CHEFS,
INSTRUCTORS,
GUIDES, PARTNERS,
CAPPADOCIAN
'FOLKS, ARTISANS
AND VISITORS WHO
HAVE ALL SHARED
OUR ENTHUSIASM
OVER THE PAST FOUR
YEARS.

AVANOS BELEDİYE BAŞKANLIĞI	KAPTİD - KAPADOKYA TURİSTİK	NEVŞEHİR İL EMNİYET MÜDÜRLÜĞÜ	NEVŞEHİR VALİLİĞİ
AVANOS MUNICIPALITY	OTELCİLER VE İŞLETMECİLER DERNEĞİ	NEVŞEHİR POLICE DEPARTMENT	NEVŞEHİR MUNICIPALITY
-		-	-
AVANOS KAYMAKAMLIĞI	KAPTİD - CAPPADOCIA	NEVŞEHİR İL KÜLTÜR VE TURİZM	ORTAHİSAR BELEDİYE BAŞKANLIĞI
AVANOS DISTRICT GOVERNORATE	TOURISTIC HOTELS AND MANAGERS GUILD	MÜDÜRLÜĞÜ	
-		NEVŞEHİR PROVINCIAL	ORTAHİSAR BELEDİYE
GÖREME BELEDİYE BAŞKANLIĞI	-	DIRECTORATE OF CULTURE AND TOURISM	BAŞKANLIĞI
GÖREME MUNICIPALITY	NEVŞEHİR BELEDİYE BAŞKANLIĞI	-	-
-	NEVŞEHİR MAYOR'S OFFICE	NEVŞEHİR JANDARMA KOMUTANLIĞI	TURSAB KAPADOKYA BYK
GÖREME KAYMAKAMLIĞI	-		ASSOCIATION OF TURKISH TRAVEL AGENCIES CAPPADOCIA BYK
	NEVŞEHİR HACI BEKTAŞ VELİ ÜNİVERSİTESİ, GÜZEL SANATLAR FAKÜLTESİ, RESİM BÖLÜMÜ	NEVŞEHİR CONSTABULARY CORPS	-
GÖREME DISTRICT GOVERNORATE		NEVŞEHİR MÜZE MÜDÜRLÜĞÜ	ÜRGÜP BELEDİYE BAŞKANLIĞI
-			
HACETTEPE ÜNİVERSİTESİ, JEOLJİ MÜHENDİSLİĞİ BÖLÜMÜ	NEVŞEHİR HACI BEKTAŞ VELİ UNIVERSITY, FINE ARTS FACULTY, PAINTING DEPARTMENT	NEVŞEHİR DIRECTORATE OF MUSEUMS	ÜRGÜP MUNICIPALITY
HACCETTEPE UNIVERSITY, DEPARTMENT OF GEOLOGICAL ENGINEERING	-	NEVŞEHİR TABİAT VARLIKLARI KORUMA KURULU BAŞKANLIĞI	
-	NEVŞEHİR HACI BEKTAŞ VELİ ÜNİVERSİTESİ, TIBBİ VE AROMATİK BİTKİLER BÖLÜMÜ	NEVŞEHİR DIRECTORATE FOR PROTECTION OF NATURAL ASSETS	
KADİR HAS ÜNİVERSİTESİ SANAT VE TASARIM FAKÜLTESİ			
KADIR HAS UNIVERSITY, FACULTY OF ARTS AND DESIGN	NEVŞEHİR HACI BEKTAŞ VELİ UNIVERSITY, DEPARTMENT OF MEDICAL AND AROMATIC PLANTS		

CAPPADOX

2018

AHMET GÜZEL,
ALEXANDROS
CHARKIOLAKIS,
ALİ ERDEMCİ,
AYDIN AFACAN,
AYLA ŞAHİN,
AYŞE TORUN,
AYŞE UMUR,
ASIM YÖNEMLİ,
ATIL ULAŞ CÜCE,
AZRA TÜZÜNOĞLU
BEKİR SAK,
BİLSEN Ş.
ÖZDEMİR,
CEM KÖKLÜKAYA,
DERİN ULUDAĞ,
DIRIMART,
ELİF TEMİZKAN,
DIRIMART,
DREAM'S CAVE
HOTEL,
EMRE KÜÇÜKGÖK,
GALERIE JÉRÔME
POGGI,
GALİP YAVUZ
(ORTAHİSAR
BELEDİYESİ
ENCÜMEN ÜYESİ
| ORTAHİSAR
MUNICIPALITY,
COUNCILLOR),
GAYE GÖNÜLAL,
GİZEM HIZ,
HAZER ÖZİL,
HERA
BÜYÜKTAŞÇIYAN,
HÜLYA MANTAR,
HÜSNÜ YÜCEL,
İCLAL TORUN &
TORUN AİLESİ,
İSMAİL GENÇ,
(ORTAHİSAR
BELEDİYE BAŞKANI
| MAYOR OF
ORTAHİSAR),
LAURA PRUSOFF,

LAMİHAN OTEL,
LEVENT ÖZMEN,
MAEL DUMONT,
MARIO ASEF,
MEHMET KÖRÜKÇÜ,
MİHRİBAN
ÖZBAŞARAN,
MUHAMMET CUMA,
MÜKREMİN
TOKMAK,
MUSTAFA ULUÇAY,
NAİL USLU,
NİDA NEBAHAT
NALÇACI,
NİKO SAYDAM,
PELİN YAYLA,
SABAHATTİN
TERTEMİZ,
SAVAŞ KURTULUŞ
ÇEVİK,
SALİH ERTURAN,
SELİM YAZICI,
SEVDA TOKER,
STELYO BERBER,
SÖĞÜTALTı ÇAY
BAHÇESİ / TEA
GARDEN,
TANDIR CAFÉ,
TAY MUM,
ULAŞ ÖZDEMİR,
YORGO MARINAKIS,
ZÜBEYDE BEDİR

KÜRATÖR
CURATOR
Fulya Erdemci

YARDIMCI
KÜRATÖR
ASSOCIATE CURATOR
Ilgın Deniz Akseloğlu

ARAŞTIRMA
DANIŞMANLARI
RESEARCH ADVISORS
Mükrem Tokmak
Atıl Ulaş Cüce
Galip Yavuz
Bekir Sak

PRODÜKSİYON VE
LOJİSTİK ASİSTANI
PRODUCTION AND
LOGISTICS ASSISTANT
Melodi Gülbaba

YARDIMCI
EDİTÖR
EDITORIAL ASSISTANT
Nicole O'Rourke

TEKNİK ASİSTAN
TECHNICAL ASSISTANT
Güngör Gün

VIDEO
DOKÜMANTASYON
VIDEO
DOCUMENTATION
Eser Erzurum

FOTOĞRAF
PHOTOGRAPHY
Korhan Karaöysal

ÇEVİRİ VE
DÜZELTİ
TRANSLATIONS
AND
PROOFREADING
Mine Yıldırım,
Feride Eralp

GRAFİK TASARIM
GRAPHIC DESIGN
Sarp Sözdinler

YARDIMCI GRAFİK
TASARIM
ASSISTANT GRAPHIC
DESIGN
Caner Çokbulan

METİNLER
TEXTS BY

Proje metinleri sanatçılar,
katılımcılar, Fulya Erdemci
ve Ilgın Deniz Akseloğlu'yla
yapılan konuşmalara ve
notlara dayanarak Nicole
O'Rourke tarafından
yazılmıştır. Aydan
Murtezaoğlu & Bülent Şangar
Hale Tenger'in metinleri
sanatçılar tarafından
Cappadox ekibiyle birlikte
yazılmıştır.

The project texts are written
by Nicole O'Rourke based
on notes and conversations
with Fulya Erdemci and
Ilgın Deniz Akseloğlu and
the artists and participants.
Aydan Murtezaoğlu & Bülent
Şangar and Hale Tenger's
texts written by the artists
together with the Cappadox
team.

Cappadox
Çağdaş Sanat:
Sessizlik
—
Cappadox
Contemporary
Art:
Silence

KÜNYE

COLOPHONE

KAPAK GÖRSELİ
COVER IMAGE
Sarp Sözdinler'in
Nermin Er'in
Dinle Serisi (2017)
işine getirdiği
grafik yorum.

—
Sarp Sözdinler's
graphic
reinterpretation of
Nermin Er's Listen
Series (2017).

BASKI—PRINTING
Mas Matbaacılık
San. ve Tic. A.Ş.

—
Hamidiye
Mahallesi,
Soğuksu Caddesi
3,
Kağıthane 34408
İstanbul
T (212) 294 1000
kitap@masmat.

com.tr
Sertifika No:
12055

CAPPADOX

2018

ABOUT
NIGHTS

Columbia

Europcar

Garanti

NTV

NTV
radyo

RADYO
babylon
99.4

KONSERV

Levi's

Mobilet

96.2
eksen

voyage
radyovoyage.com

TURKCELL

ÇAĞDAŞ
SANAT

*cappadox

CONTEMPORARY
ART